

The Bible Standard

(தமிழ் வெளியீடு)

“உமரு வெளிச்சத்தையும், உமரு சுத்தியத்தையும் அனுப்பியிருஞ்சும்.

அவைகள் என்னை நடத்தும்.” சங் 43:3

**“LIFT UP A STANDARD
FOR THE PEOPLE”**

Isaiah 62:10

Translated from

BS#930

May-June 2022

பொருளடக்கம்

◊ விசுவாச உண்மைத்துவமுள்ளவர்கள் அங்கீரிக்கப்பட்டு பரிசீக்கப்படுகிறார்கள்..	2
◊ கிறிஸ்தவ போர்வீரர்கள்	9
◊ கத்தோலிக்கர், போராடுவர், வெற்றிப்பெறுதல்	20

விசுவாச உண்மைத்துவமுள்ளவர்கள்

அங்கீகாரிக்கப்பட்டு பரீசிக்கப்படுத்தார்கள்

The faithful approved and tested

“மனுஷனே நன்மை இன்னெதன்று அவர் அறநீதிருக்கிறார், நியாயஞ்செய்து, இருக்கத்தைச் சிறங்கத்து, உன் தேவனுக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையாய் நடப்பதையல்லாமல் வேறு என்னத்தைக் கார்த்தர் உண்டத்தில் கொள்கிறார்” – மீகா 6:8.

புப்பரான பாத்திரவான்களின் சரித்திரங்களில், தேவன் தமிடத்தில் விசேஷமான விசுவாசத்தைப் பயிற்சி செய்கிற தம்முடைய ஜனங்களை, அவர்களுடைய கீழ்ப்படிதலின் அளவுக்குத்தக்கதாகவும், அவர்களுடைய தீற்மைக்கு தக்கதாகவும் அங்கீகிரிக்கவும், உற்சாகப்படுத்தவும், சோதித்தறியவும் விரும்பினார் என்பது குறிப்பிடப் படுத்தப்பட்டிருப்பதை நாம் கண்டு கொள்கிறோம். இது நம்மை ஆச்சரியமடையச் செய்யக் கூடாது; விழுந்து போன மனுக்குலத்தின் எந்தவாறு அங்கத்தினரிடமும் தேவன் வேறெந்த குணத்தைப் பெற்று தேடிப்பார்க்கக் கூடும்? நீச்சயமாகவே, அவர் பூரணத்திற்காக தேடிப் பார்க்க முடியாது. ஏனெனில், “நீதிமான் ஒருவனுமல்லை, ஒருவனாக ஸ்ரீமல்லை” (ரோம. 3:10) என்று அவருடைய சொந்த வார்த்தையே வெளிப்படையாக அறிவிக்கிறது. மனம் அல்லது சன்மார்க்க நெறிகள் அல்லது குணத்தைப்புகளில் பூரணமானவர்களை அவர் தேடவில்லையென்றால், மனுக்குலத்தில் எந்த அங்கத்தினரின் எந்த குணமாவது கர்த்தரால் பாராட்டப்படுமா என்று நம்மை நாமே கேட்கிறோம், மூப்பரான பாத்திரவான்களுடைய வரலாறு களின் ஆதாரங்களுக்கு இசைவாக “தேவன், ஆய்யோடும், உண்மையோடும் அவரைத் தொழுது கொள்ளுகிறவர்களைத் தேடுகிறார்” அதாவது நேர்மையுடனும் உண்மையுடனும் தேடுகிறவர்களையே தேடுகிறார் என்று நாம் பதிலளிக்கிறோம். விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் இல்லாமல், அப்படிப் பட்ட தொழுதுகாள்ளுதல் சாத்தியமாகாது: “தேவன்டத்தில் செருக்கவன் அவர் உண்டன்றும், அவர் தம்மைத் தேடுக்கவர்களுக்கு பலனளிக்கிறவர்களும் விசுவாசத்தைக் கேள்வும்.” மேலும் “விசுவாசமல்லாமல் தேவனுக்குப் ரீயமாய்ந்து, கூடாத காரியம்.” (எபி. 11:6).

அன்பே பிரதானமானது என்று அப்போஸ்தலன் எழுதுகிறது உண்மைதான். ஆனால் தங்கள் விசுவாசத்தீணால் ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கே அப்போஸ்தலன் அவ்வாறு எழுதுகிறார். வசனத்தின் இன்னொரு கருத்தில், விசுவாசம் முதன்மையானது தான், ஏனெனில் தேவனுடைய தயவுகளில் வேறு எதையாவது இப்போது பெற்றுக் கொள்வதற்கு இதுவே ஆதாரமாகவும், நிபந்தனையாகவும் இருக்கிறது. ஆபிரகாம் - அவர் என்ன

செய்தார்? எப்படிப்பட்ட மகத்தான் காரியத்தை செய்தார்? எப்படி இது எழுதப்பட்டிருக்கிறது? “ஆய்ரகாம் தேவனை விசுவாசத்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்படது” (ரோம. 4:3). இதன்படி விசுவாசம் ஏராளமான குறைகளை மூடவிடும். உண்மையாகவே, வசனத்தின்படி, நம்முடைய மீட்பரில் விசுவாசத்தைப் பயிற்சி செய்வதால் மட்டுமே நாம் நீதியின் வஸ்திரத்தால் மூடப்பட்டவர்களாக எண்ணப் படுவதுடன், பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறவர்களாகக் கப்பட்டு, அவரில் முழுமையானவர்களாக நிற்கும்படி அனுமதிக்கப்படுகிறோம். சசாக்கின் வாழ்க்கை அனுபவங்களில், அவன் கார்த்தருக்குப் பிரியமானவர்களில் ஒருவன் என்பதற்கான அடையாளமாக என்ன இருந்தது? சசாக்கு பெரிதாக ஒன்றும் செய்யவில்லை, அற்புதம் எதுவும் செய்யவில்லை. அவர் எந்த கல்லூரிகளையும் நிறுவவில்லை. தேவாலயங்கள் எதையும் கட்டவில்லை, போற்றப்படுவதற்கு தகுதியான மிகப்பெரிய நிவாரண நிதி முதலியலை எதையும் ஏற்படுத்தவில்லை, இந்தக் காரியங்கள் புகழ்ச்சிக்குரியதாக இருக்கலாம். ஆனாலும் அவனும் தேவனை விசுவாசத்தை காரணத்தால் தேவனுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்றிருந்தான்.

தேவனுடைய ஜனங்களின் சரித்திரத்தில் அப்படிப்பட்ட தொரு பிரதானமான ஸ்தானம் கொடுக்கப்படுவதற்கும், இஸ்ரயேல் தேசத்தின் தந்தையாக அவனைத் தகுதியுள்ள வனாக்கிக் கொள்ளும்படியாகவும், யாக்கோபு என்ன அற்புதமான காரியங்களைச் செய்தான்? அவன் தேவனிடம் ஒரு ஆச்சரியப்பட்டத்தக் விசுவாசத்தைக் கொண்டிருந்தான் என்ற உண்மையைத் தவிர யாக்கோபுவின் பங்கில் பெரிதளவில் எந்த அற்புதமான செயல்களும் நடந்ததாக

COURTESY BY :

THE BIBLE STANDARD -(ISSN: 1556-8555) Publisher, the Laymen's Home Missionary Movement-Bible Standard Ministries, 1156 St. Matthews Road, Chester Springs, PA, 19425-2700, U.S.A. Editor, Leon Snyder. Periodicals Postage paid at Kutztown, PA. Postmaster: Send address corrections to The Bible Standard, 1156 St. Matthews Road, Chester Springs, PA, 19425-2700; Rates: One year's subscription - \$ 12.00 (6 issues); single issues-\$2.50 each. Web Site: www.biblestandard.com

எந்த பதிவும் இல்லை. அவன் தன்னுடைய தகப்பனாருடைய தந்தையான ஆபிரகாமுடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆணையோடு கூடிய உடன்படிக்கையில் விசுவாசம் வைத்தான் - அதுவே அவனுடைய ஜீவியம் முழுவதிலும் பரவி நிறம்பியிருந்தது. அவனுடைய ஜீவியகாலம் முழுவதிலும் தொடக்கம் முதல் முடிவு வரையிலான ஒவ்வொரு காரியமும் அந்த விசுவாசத்துக்கு இசைவாகவே வழவுமைக்கப்பட்டது. தேவன் அவனுடைய விசுவாசத்தை அவனுக்கு நீதியாக எண்ணிக் கொண்டதுடன், தேவனுக்குப் பிரியமானவர்கள் என்றும், முடிவாக, தேவனுடைய மகாபெரிய வேலையில் ஒருபங்கை வெகுமதியாகப் பெற்றுக் கொள்பவர்கள் என்கிற மகத்தான் சாத்தியத்தைக் கொண்ட மற்றவர்கள் மத்தியில் அவனுடைய பெயரும் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

யோசேப்பு உலகத்தில் மிகச்சிறந்த மற்றும் பயனுள்ள வேலை சம்பந்தமாக தன்னுடைய முன்னோர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக நிறைவேற்றியுள்ளார்; தேவனுடைய பரிபாலனங்களின் வழியில் அவன் இஸ்ரயேல் ஜாதியான், தன் தகப்பன் வீட்டாரை இரட்சித்தது மட்டுமல்லாமல், எகிப்து தேசத்தையும், பஞ்சத்திலிருந்து காப்பாற்றினார், இல்லா விடில் அது அவர்கள் எல்லாரையும் அழித்திருக்கும். ஆனால் இந்த மகத்தான் செயலின் காரணமாக மட்டும் யோசேப்பு வேதவாக்கியங்களில், விசேஷமாக நம்முடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. மாறாக அவனது ஜீவியத்தில் நடந்த சில சிறிய நடவடிக்கைகளிலும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவனுடைய எல்லா செயல்பாடு களையும் தேவனிடத்தில் அவன் கொண்டிருக்கிற விசுவாசத் தீர்கு ஆதாரமாக வரிசைப்படுத்தி கூறுகின்றது. அந்த விசுவாசமில்லாமலிருந்தால், யோசேப்பு எந்த விஷயத்திலும் மேன்மையானவனாக இருந்திருக்க முடியாது. அவனுடைய விசுவாசமே அவனை சோதனையான கூழ்நிலைகள் மற்றும் நிலைமைகள் மத்தியிலும்கூட நல்ல தைரியத்துடனும், மனதில் அமைதியடனும் காத்துக் கொண்டது; அவனுடைய விசுவாசமும், அவன் விசுவாசம் வைத்திருந்தவரிடத்தில் அவனுடைய பற்றுறுதியும் போத்திபாரின் வீட்டாரில் ஒரு அங்கத்தினருடனான சோதனை வேலையில் அவனைக் காத்துக் கொண்டது. அவனுடைய விசுவாசமே சிறைச் சாலையில் அவனை ஜெயம் பெறவைத்து, மற்றவர்களை ஆறுதல்படுத்தவும், உதவி செய்யவும், அவனுக்கு சந்தர்ப்பங்களைக் கொடுத்து துயரத்தில் இருக்கிறவர்களிடம் இருக்கம் கொள்ள அவனுக்கு கற்றுக் கொடுத்தது. அவனுடைய விசுவாசமே சொப்பனங்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்கும் அளவுக்கு அவனை தேவனிடத்தில் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ள வைத்ததுடன், அதிகாரம் மற்றும் செல்வாக்கிற்கு உயர்த்தப்படவும் தூண்டியது. அவனுடைய விசுவாசமே மனத்தளர்ச்சி அடையாமல் அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களை அவன் பயன்படுத்திக் கொள்ள வைத்ததுடன், அவனை தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியும் நல்ல இருதயமும் உள்ளவனாகக் காட்டியது.

மோசே பழைய ஏற்பாடில் உள்ள மற்றெல்லா பாத்திரங்களைக் காட்டிலும் மெய்யாகவே வார்த்தையிலும், செயலிலும் அதிக வல்லமையுள்ள மனுஷனாக இருந்தார்;

ஆனால் ஒரு தலைவராகவும், நியாயப்பிரமாணத்தை அளிப்பவராகவும், அவருடைய மேன்மை வெளியே பிரகாசிக்கத் தொடங்கி அவரை அற்புதமான ஒரு பாத்திரமாக அடையாளப்படுத்திக் காட்டுகிற வேலையில், அவருடைய விசுவாசமே அவருடைய வரலாற்றில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க தன்மையுள்ளதாக இருக்கிறது. அவருடைய விஷயத்திலும் இவர்களில் மற்ற எவருடைய விஷயங்களிலும் விசுவாசத்தின் காரியம், நாம் வியந்து பாராட்டு வதற்கு பிரத்தியேமாக அணிவகுப்புக் காட்சியாக உயர்த்திக் காட்டப்படவில்லை - மாறாக அது தன்னுடன் பலமுள்ள உறுதியான நம்பிக்கையைக் கொண்டு செல்வது எனிமையான முறையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விசுவாசத்தைப் பற்றி சொல்லாமலேயே அதன் கிரியை நடப்பித்தலில், அதை நாம் காண்கிறோம். கர்த்தரில்லாமல் மோசே ஒன்று-மில்லை. மோசே கர்த்தருடன் இருந்தாலும் விசுவாசம் கில்லாதிருந்தால் ஒன்றையும் நிறைவேற்றியிருக்க மாட்டார். ஏனெனில், தேவன் அவரை பயன்படுத்தியிருக்க மாட்டார். தம்முடைய ஊழியத்திற்கு இன்னொருவரை கருவியாகக் கண்டுபிடித்திருப்பார். தேவன், மோசே, மோசேயின் விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகிய அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்திருந்ததே - நாம் அவருடைய வாழ்க்கையில் காண்கிற மிகச் சிறந்த முன் உதாரணமாக வெளிப்படுத்திக் காட்டப்படுவதுடன் முழு உலகத்தாரின் கண்களிலும் சரித்திரத்தில் மிகப் பிரம்மாண்டமான மனிதர்களில் ஒருவராகவும் அவரை ஏற்படுத்தியது. மோசே, அவருடைய எனிமையான தன்மையில் அர்த்தம் நிறைந்த வாக்கையத்தை, “உங்கள் தேவனாக்கீய கர்த்தர் என்களைப் போல ஒரு தீர்க்கதாசையை உங்களுக்காக உங்கள் சகோதரர்களுந்து எழும்புப் பண்ணுவார்” என்று இந்த யுகத்தின் போது தேவன் எழும்பச் செய்கிற தலையும் சரீரமான மகாபெரிய மேசியாவுக்கு அடையாளமாக குறிப்பிட்டு கூறுமளவுக்கு மிகச் சிறந்தவராக இருந்தார்.

இந்த விஷயங்கள் உண்மையாயிருப்பதால், இவைகள் நமக்கு போதிக்கிற மிக முக்கியமான காரியம், நாம் தெய்வீக தயவுவையும் அங்கீகாரத்தையும், ஆசீர்வாதத் தையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு எல்லாவற்றிலும் முதலாவதாக, நாம் தேவனிடத்தில் முழுமையான விசுவாசத்தைப் பெற்றிருப்பதேயாகும். வேதவாக்கியங்கள் மற்றும் அனுபவத்திலிருந்து இந்த விசுவாசமானது அபிவிருத்தியும், வளர்ச்சியும் அடைகிற விஷயாயிருக்கிறது என்று நாம் காண்கிறோம். நம்முடைய ஜீவியத்தின் இறுதியான நாட்கள் நம்பிக்கையில் முழுமையடையும் அளவுக்கு நம்முடைய விசுவாசம், நாம் வாழ்கிற ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு

மாதமும், ஒவ்வொரு வருடமும் பலமுள்ளதாக வளர்ச்சி யடைய வேண்டும், ஆனால் இங்கே விசுவாசத்தை வளர்த்துக் கொள்ள நாடுகிறவர்கள் மத்தியில் ஒரு ஆபத்தும், கஷ்டமும் இருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும்: எதிராளியானவன் தேவனிடத்திலும், அவருடைய வார்த்தையிலும் விசுவாசம் வைப்பதற்கு பதிலாக மனிதரிடத்திலும், மனிதர்களுடைய வார்த்தைகள் மற்றும் மனுஷருடைய கோட்பாடுகளிலும் விசுவாசம் வைக்கும்படி அறிமுகம் செய்வான். தவறான இடத்தில் வைக்கப்பட்ட விசுவாசத்தின் பலனாக, எத்தனைபேர் சரியான பாதையிலிருந்து தடை செய்யப்பட்டு அதிலிருந்து அப்பால் திருப்பிவிடப்பட்டு வருகிறார்கள்! இன்று, கர்த்தருடைய வார்த்தையை ஒதுக்கி விட்டு எத்தனைபேர் மனுஷருடைய மதக்கோட்பாடு களையும் கொள்கைகளையும் தொழுது கொள்ளுகிறார்கள்!

தேவன் எப்பொழுதுமே தம்முடைய ஜனங்களின் மத்தியில் வாய்க் கருவியாக இருப்பவர்களையும் தலைவர்களையுமே பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளும் அதேவேளையில் சாத்தானும் அநேக வாய்க்கருவிகளைக் கொண்டிருக்கிறான் மற்றும் அநேக தலைவர்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறான் என்ற உண்மையையும்கூட நாம் அவசியம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே உண்மையான மற்றும் கள்ள தீர்க்கதரிசிகளிடையே பகுத்து ஆராய்ந்து அறிகிற நம்முடைய முறையானது, “இந்த வார்த்தையென்றியை சொல்லாவிடால் அவர்களுக்கு விஷயிற்காலத்து வெளச்சமல்லை” (ஏசா. 8:20) என்று எழுதியிருக்கிறபடி தேவனுடைய வார்த்தைக்கு அவர்கள் உண்மைத்துவம் உள்ளவர்களாய் இருப்பதின்படி இருக்க வேண்டும். எனவே நாம் விசுவாசத்தை வளர்த்துக் கொள்ள தீர்மானிப்பது மட்டுமல்லாமல் அது கர்த்தருடைய வார்த்தையை அஸ்திபாரமாகக் கொண்டிருக்கிறதா என்பதையும் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வோமாக.

நாம் சத்தியத்திற்காக அப்படிப்பட்ட அன்பை வளர்த்துக் கொள்வதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வோமாக! தேவனுடைய வார்த்தையை அவ்வாறு பாராட்டுவது நம்முடைய நேரம், பெலன், ஆற்றல், பணம் எல்லாவற் றையும் நாம் சத்தியத்தை அறிவுதற்காகவும், அதன் மூலம் விடுதலையாக்கப்படுவதற்காகவும் சௌலவிழிக்கும்படி நம்மை வழிநடத்தும். ஆகையால் எவன் ஒருவன் தேவனையோ அல்லது அவருடைய வார்த்தையையோ நேசிப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக பணத்தையோ, மனிதர்களின் புகழ்ச்சியையோ, மனிதரால் வருந்தனத்தையோ நேசிக்கிறவனானால், அவன் தேவனைப் பற்றிய சரியான அறிவை அடையவோ அல்லது அதைப் பற்றிக் கொள்ளவோ முடியாது, ஏனெனில் அதன்மீது மட்டுமே சரியான விசுவாசமும், கீழ்ப்படிதலும் கட்டப் படமுடியும்.

ஓமுக்கப் பயிற்சியின் பாடசாலையில்

ஆரம்பத்தில் ஆபிரகாம் கொண்டிருந்த விசுவாசம் போதுமானதாக இல்லாததால், அவர் கர்த்தருடைய அமைப்பை ஏற்று தன்னுடைய சொந்த தேசத்தை விட்டுவிட்டு

இன்னொரு தேசத்துக்குப் போக ஆயத்தமாயிருந்ததில், அதன் மீது அவருக்கு தெய்வீக வாக்குறுதியைத் தவிர வேறு உரிமை இல்லை. தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களையெல்லாம் பெற்றுக் கொள்ள பாத்திரவானாக என்னுமாவுக்கு, அவர் விசுவாசத்தைப் பயிற்சி செய்யக் கூடியவராயிருந்தார். பின்பு எவ்வளவு பலமாக அவர் வாக்குத்தத்தங்களைப் பற்றிக் கொள்வார் என்பதை அறிந்து கொள்ள பரீட்சை வந்தது - உதாரணமாக அது எல்லா தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களுக்கும் மையமாக இருக்கிற அவருடைய மகன் பிறப்பு சம்பந்தமான பரீட்சை. இருபத்தைந்து வருடங்களாக தேவன் ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தை, அவர் முதியவனாகும் வரை இந்த விஷயத்தில் பரீட்சித்தார். ஈசாக்கு பிறந்தபோது, ஆபிரகாம் நாறு வயதுள்ளவராயிருந்தான். தேவன் ஆபிரகாமை எப்படி ஒழுக்க பயிற்சியின் பாடசாலையில் வைத்து, அவரது விசுவாசத்தை பரீட்சித்தார் என்பதை மீண்டும் கவனியுங்கள்; அதனை உடைத்துப் போடவோ அல்லது அதை அழித்துப் போடும் நோக்கிலோ பரீட்சிக்காமல், மாறாக, விசுவாசத்தை அதிகரிக்கச் செய்யுமளவுக்கு பரீட்சைகளை உபயோகித்து, அதைப் பெலப்படுத்தி எல்லா வழியிலும் சிறந்ததாக்கினார். உதாரணமாக, ஈசாக்கு வாலிபனாக வளர்வதற்கு அனுமதித்து ஆபிரகாம் இன்னொரு மகனைப் பெறும் நம்பிக்கையை ஜீவிய காலத்தில் கடந்த பின்பு, தேவன் ஈசாக்கைக் கொன்று ஓர் பலியாகக் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டார் என்பதைக் கவனிக்கவும். ஒரு போதும் தளராத எவ்வளவு மகத்தான் அந்த விசுவாசம் அவருடைய சந்ததிக்குள் புழியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப் படும் என்று அப்போதும் நம்பிக்கையுடனிருந்தது! ஆபிரகாம் நன்கு போதிக்கப்பட்டு, தெய்வீக போதனைகளின் கீழ் பல்வேறு பாடங்களை அவர் கற்றுக் கொண்டார் என்பதற்கு நமக்கு இங்கே எத்தகைய சான்று இருக்கிறது! அவர் தம்முடைய குமாரனைப் பலிசெலுத்தக் கூடியவராகவும் மேலும் தேவன் அவனை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பி வாக்குத்தத்தத்தை இவ்வாறாக நிறைவேற்ற வல்லமையுள்ளவர் என்றும் எண்ணினார் - ஒரு போதும் சந்தேகப்பட வேயில்லை. ஓ, எப்பேற்பட்ட மகத்தான் விசுவாசத்தை உச்சிலை இவ்வாறாக சான்றளிக்கப்படுகிறது! அப்படிப்பட்ட ஒரு பாத்திரம் எப்படி தேவனை மகிழ்வித்திருக்கும்! மேலும் இது அவருடைய காலத்திலிருந்த இருள் மற்றும் விக்கிரக ஆராதனையின் காரணமாக அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்றது.

ஈசாக்கும், யாக்கோடும்கூட எப்படி முன்கூட்டியே பயிற்றுவிக்கப்பட்டு, தேவனிடத்திலும், அவருடைய ஆணையோடு கூடிய உடன்படிக்கையிலும் உறுதியான நம்பிக்கை வைப்பது குறித்த பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். யோசேப்பின் விஷயத்திலும் இதையே பார்க்கிறோம். அவனது ஜீவியம் இன்னல்கள் நிறைந்ததாகவும், இப்படிப்பட்ட பெரிதான சோதனையான அனுபவங்களினால் சூழப்பட்டதாகவே இருந்தது. அவனது விசுவாசமானது, வாழ்க்கைப் பயணத்தின் ஒவ்வொரு அடியிலும் வெளிப்படையாகவே மிகவும் வலிமை அடைந்தது. மோசேயின் விஷயத்திலும்

முதலிலிருந்து கடைசி வரைக்கும் இதே மாதிரியாகவே இருந்ததைக் கவனிக்கவும். அவன் தன்னுடைய சொந்த தீற்மைகளைக் குறித்து மிகவும் மனத்தாழ்மையுள்ளவனாயிருந்ததால், ஜனங்களுக்கு தலைவனாயிருப்பதற்கு, தான் தகுதியற்றவன் என்பதை அவன் வலியுறுத்திக் கூறினான். தேவன் அவனை வழிநடத்துவதாகவும், தம்முடைய பிரதிநிதியாகவும், வாய்க்காலாக மட்டுமே பயன்படுத்தப் போவதாக நீச்சயப்படுத்திய பின்பே - மோசே, சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனிடத்தில் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தின் மூலமாக எல்லாவற்றையும் செய்யக் கூடியவராக முழு விருப்பத்துடன் ஆயத்தமானார். சோதனைகளும், கஷ்டாங்களும், பரீட்சைகளும் விசுவாசத் தீன் ஒழுக்கப் பயிற்சிகளும் மூப்பரான பாத்திரவான்களின் குணப்பண்புகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக, கர்த்தரால் விசேஷமாக அருளப்பட்டன. பிரதானமாக விசுவாசத்தீன் வழிகளிலேயே இருந்தன என்ற பாடம் தெளிவாயிருக்கிறது. அவர்கள் துவக்கத்தில் பிரதானமான விசுவாசத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, இந்த சிறப்பியல்பு அதீகமதிகமாக அவர்களில் பலமாக அடையாளப்படுத்தப் பட்டிருப்பதை தேவன் நீச்சயப்படுத்தினார். எபி. 11:1 “**விசுவாசமானது நம்பப்படுக்குவைகளை உறுத்தும், காணப் படாதவைகளை நீச்சயமுமாய்ந்திருக்கிறது.**”

கடந்த காலத்தில் உள்ள இந்த மகத்தான பாத்திரங்கள் தெய்வீக அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களாக மரணத்தில் நித்திரையடைந்து, உயிர்த்தெழுதவில் மகத்தான வெகுமதிக்காக காத்திருக்கிறார்கள் - அவர்களுடைய பரீட்சையும், சோதனையும் வெற்றிகரமாக முடிந்துவிட்டது என்று அப்போஸ்தலனுடைய சாட்சியைப் பெற்றிருப்பத்தில் நாம் களிசெருகிறோம். ஆனால் இதே காரியம் தொடர்பாக, அப்போஸ்தலன் நமக்கு சொல்லுகிறார். தேவனுடைய தீட்டத்தில் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் “சிறுமந்தை” வகுப்பினர் மூப்பரான பாத்திரவான்களைக் காட்டிலும் இன்னும் உயர்வான ஸ்தானம் மற்றும் சிலாக்கியம் மற்றும் ஆசீர்வாதத்துக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். (இந்த வேலை முடிவடைந்துவிட்டது). அப்போஸ்தலனுடைய வார்த்தைகள்: “**இவர்கள் எல்லாரும் விசுவாசத்தினாலே நீர்சாமீ பெற்றும், வாக்குநித்தந்தம் பண்ணப்படதை அடையாமற் போனார்கள். அவர்கள் நம்மையல்லாமல் மூரணராகாத படிக்கு, விசைஷ்த நன்மையானதொன்றைத் தேவன் நமக்கென்று (சுவிசேஷமுடிக சபை) முன்னாக நியமித்திருக்கிறார்:**” மூப்பரான பாத்திரவான்களின் பூரணம் மனுஷீக சுபாவமாக இருக்கும்; “**சிறுமந்தையினர்**” தீவ்ய சுபாவத்தில்,

தேவ தூதர்களுக்கும், கர்த்தத்துவங்கள் மற்றும் அதீகாரங்களுக்கும் மிகவும் மேலானதாக இருப்பார்கள்.

அப்படியானால் சுவிசேஷ சபையில், தேவனுடைய அங்கீகாரம் மற்றும் அவர் பிரயோகிக்கிற பரீட்சைகள் ஆகையெற்றைப் பற்றி நாம் என்ன யூகித்துக் கொள்ளலாம்? அவர் கடந்த காலத்தில் விசுவாசத்தை ஒரு பரீட்சையாக வைத்துவிட்டு தற்கால தெரிந்தெடுப்பு விழுயத்தில் அதைப் புறக்கணித்து விட்டார் என்று நாம் என்னளாமா? இல்லை. நீச்சயமாகவே இல்லை! தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்கிற யாவருக்கும் விசுவாசம் இன்னும் ஒரு பரீட்சையாகவே இருக்கிறது. அப்படியானால், கடந்த காலத்தில் தேவன் விசுவாசத்தைப் பயிற்சி செய்யக் கூடியவர்களை மட்டுமே தம்முடைய வாக்குத்தத்தங்கள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களுக்கு வாய்க்கால்களாக தேர்ந்தெடுக்கது போல, நீகழ் காலத்திலும், தேவனிடத்திலும், அவரது வாக்குத்தத்தங்களிலும் விசுவாசத்தை பயிற்சி செய்யக் கூடியவர்களைத் தவிர, எதுவாயினும் வேறு எவருக்கும் கொடுப்பதற்கு கர்த்தரிடம் எதுவுமில்லை என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். இந்த சுவிசேஷ யுகத்தில் அவசியத்தின் பொருட்டு அழைக்கப்பட்டவர்கள், உலகத்தின் மொத்த மக்கள் தொகையைக் காட்டிலும், மிகவும் சிறிய எண்ணிக்கையிலேயே இருப்பார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டு காட்டுகிறது என்று நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். மேலும் அழைக்கப்பட்டவர்களிலிருந்து சிலரே தெரிந்து கொள்ளப்படுவார்கள் என்பது குறித்து “அழைக்கப்படவர்கள் அநேகர், தெர்ந்து கொள்ளப்படவர்களோ சலர்” (மத். 20:16) என்கிற அறிக்கையும் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த சிலர் மாத்திரமே தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பதற்கும் அவருடைய நேச குமாரனும் நம்முடைய கர்த்தரும், இரட்சகருமான இயேசு கிறிஸ்துவுடன் ராஜ்யத்தில் ஒரு பங்கைப் பெறுவதற்கு பாத்திரவானாக எண்ணப்படுவதற்கும் தேவையான விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படித்தலை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று மெய்ப்பித்துக் காட்டுவார்கள் என்பதைத் தவிர இது வேற்றைதக் குறித்துக் காட்டுகிறது.

விசுவாசமுள்ளவர்கள் மட்டுமே இந்த சுவிசேஷமுடிகம் முழுவதுமாக அழைக்கப்பட்டு வருவதாக இருக்குமானால், இவர்களுக்கான விசுவாச பரீட்சைகளைப் பற்றி நாம் என்ன சொல்வோம்? அவர்களுடைய விசுவாசத்திற்கு மிகப்பெரிய பரீட்சை அவசியமாயிருக்கிறது என்று அப்போஸ்தலன் அறிவிக்கிறார். அவர், “அழைந்து போக பொன் அக்தன்மினாலே சொந்தக்கம்பும் அதைப்பார்க்கலும் அந்த விலையெற்பெற்றாய்ருக்கு உங்கள் விசுவாசம் சொந்தக்கப்படும்” (1 பேது. 1:7) என்று கூறுகிறார். தற்காலத்தில் பொன், கிடைப்பதற்கு அரிதாக இருப்பதன் காரணத்தால், தனிப்பட்ட மதிப்புள்ளதாயிருக்கிறது. காரியங்களின் புதிய ஒழுங்கு முறையின் போது, களிமன் அல்லது இரும்பைப் பெறுவது போல, பொன்னானது சுலபமாக கிடைக்கையில் அதன் மதிப்பு அழிந்து போகும்; ஆனால் இந்த சுவிசேஷமுடிகத்தின் போது கர்த்தர் தேர்ந்தெடுத்த “சிறுமந்தை” எப்போதுமே தனிப்பட்டதாக விலையேறப்பெற்றதாயிருக்கிறது. எப்படியெனில் மனுக்குலத்தாரில் இந்த வகுப்பாருக்கு மட்டுமே

தெய்வீக சுபாவம் அதன் மகிழமை, கனம் மற்றும் சாவாமையுடன் கொடுக்கப்படும். எனவே இந்த வகுப்பாருக்குரிய விசுவாச பார்டிசை மிகவும் விலையேறப்பெற்றதாகவும், மிக முக்கியமான விஷயமாகவுமிருக்கிறது. முதலில் கர்த்தரால் பார்சிக்கப்பட்டு, நிரூபிக்கப்படாமல், ஒருவரும் அந்த மகிழமையான அழியாமைக்கு அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். ஆனால் நாம் மாம்சுத்தில் பூரணமாயிருக்கிறோமா அல்லது இல்லையா என்று பார்ப்பதற்கு நம்முடைய பார்டிசையானது மாம்சம் சம்பந்தப்பட்டதாக இல்லை-யென்பதை நாம் நினைவிற் கொள்வோமாக, ஆனால் அதற்கு மாறாக, தேவன் நம்முடைய நிலைமையை அறிந்திருக்கிறார் என்பதில் நாம் நிச்சயமாயிருக்கிறோம் - அதாவது அவருடைய பார்வைக்கு முன்பாக சகலமும் வெளியரங்கமாயும், நிர்வாணமாயுமிருக்கிறது. அதன்படி நாமெல்லாரும் அடிரணார்கள் என்று அவர் அறிவிக்கிறார்.

அப்படியானால், தேவன் நம்மில் எதைத் தேடுகிறார்? ஓ, அது விசுவாசத்தீன் வளர்ச்சி மற்றும் பூரணமுமாயிருக்கிறது! அதில் அடங்கியுள்ள முதல் காரியம் உண்மையுள்ள, ஞானமுள்ள மெய்யான தேவனாக அவரிடத்தில் நம்பிக்கையுடன் இருப்பதாகும். இரண்டாவதாக அவர் வெளிப்படுத்தியபடி இயேசுவை அவருடைய குமாரனாகவும், கடந்த காலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலத்திலும் நம்முடைய அடிரணங்கள், நம்முடைய குறைபாடுகள், யாவற்றையும் மூடும் பொருளை அவர் மூலமாகவே கொடுத்திருக்கிறார் என்று நம்பிக்கை வைப்பதாகும். இது உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்ளப்பட வேண்டிய அடிப்படையான வளர்ச்சிப்படியாயிருக்கிறது, ஆக வே, நம்முடைய உத்தமத்தை நிரூபித்துக் காட்டும் படியாக அவர் பார்சிப்பார். இந்த விசுவாசமே நாட்களும், மாதங்களும், வருடங்களும் உருண்டோடுகையில் பெலமுள்ளதாக வளர வேண்டியதாயிருக்கிறது. இந்த விசுவாசத்தீன் மூலமாகவே, கீறிஸ்துவின் ஒப்புவாகுதலின் புண்ணியம் நமக்கு உரியதாக எண்ணப்படும், அதன் மூலமாகவே நாம் ஒப்புவாக்கப்படுகிறோம். மரித்தோரிலிருந்து சாக்கின் உயிர்த்தெழுதலை குறிப்பிடுவதாயிருந்த போதிலும்கூட, தேவன் தமது வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்ற வல்லமையும், சித்தமுழுள்ளவர் என்று ஆபிரகாம் விசுவாசித்த போது அவர் செய்தது போல இந்த விசுவாசமே கர்த்தரைக் கண்டுபிடிக்க முடியாவிட்டாலும், அவர் மீது நம்பிக்கையாயிருக்குமளவிற்கு அப்படிப்பட்ட விடாப்பிடியான உறுதியானது என்று - நிரூபிக்கப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. அதனால் நாம் தேவனிலும், அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களின் நிறைவேறுதலிலும் நம்பிக்கை வைக்கும் அளவுக்கு நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அபிவிருத்தியடைய வேண்டும். அவற்றின் நிறைவேறுதல் ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் மரித்தோரிலிருந்து மகிழமைக்கும், கனத்துக்கும் சாவாமைக்கும் உயிர்த்தெழுந்து வருவதை மட்டும் குறித்துக் காட்டுவதாக இருந்தாலும்கூட, கல்லறையாகிய சிறைவீட்டி விருந்து பூமியிலுள்ள சகல ஜாதியாரும் விழித்தெழுச் செய்யப்படுதலையும்கூட இது அடையாளப்படுத்துகிறது, “உன் சந்தத்திற்குள் நூழ்வுள்ள வம்சங்களைல்லாம்

ஆசீர்வத்திக்கப்படும்” என்று ஆபிரகாமிடம் செய்யப்பட்ட - கிருபையுள்ள வாக்குத்தத்தம் அவர்கள் சார்பாக நிறைவேறுதல் அடைவதைப் பெற்றிருப்பார்கள். தேவனிடத்திலும், அவருடைய வாக்குத்தத்தத்திலும் அப்படிப்பட்ட விசுவாசம் இல்லாமல், அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கவோ, மனுக்குலத்தாளிலிருந்து, அவர் இப்போது தெரிந்தெடுத்துக் கொண் டிருக்கிற தெரிந்தெடுப்புக்குட்பட்ட வகுப்பாராக ஆவதோ கூடாத காரியமாகும்.

நம்முடைய சொந்த விசுவாசத்திற்காக பார்டிசைகளை ஏற்படுத்தி, நம்மை நாமே கவலைக்குள்ளாக்க வேண்டிய தில்லை - மாறாக நாம் இந்த விஷயத்தை நம் கர்த்தருடைய கரங்களில் விட்டுவிட வேண்டும். இந்த பார்டிசைகள் அநேகமாக நாம் எதிர்பார்க்கிற வழிகளில் வராது, ஆனால் அதற்கு மாறாக, எதிர்பாராத பகுதிகளிலிருந்து வரும். நாம் ஜீவிதத்துக் கொண்டிருக்கிறதான் “இந்த தீங்குநாளில்” அப்படிப்பட்ட பார்டிசைகள் நமக்கு முன்பு இருப்பதாக அப்போஸ்தலன் நமக்கு உறுதிப்படுத்துகிறார். இந்த சமயத்தில் நம்முடைய விசுவாசத்தீன் மீது வரும் தாக்குதல்களைத் தாங்கி நிற்பதற்கு, தேவனுடைய முழு சர்வாயுத வர்க்கமும் நமக்குத் தேவைப்படுமென்று அவர் நமக்குக் கூறுகிறார். கூடுமானால், தெரிந்து கொள்ளப் பட்டவர்களும்கூட வஞ்சிக்கப்படத்தக்கதாக இப்படிப்பட்ட தாக்குதல்கள் நுட்பமானதாக இருக்குமென்று நம்முடைய மீப்பர் நமக்குக் கூறுகிறார்.

தேவன் அதைக் கண்டுரிடுக்கும்யா
உன்னைக் கேட்கவில்லை.

அவர் ஏற்கனவே
வைத்திருக்கிறார் என்று நம்பும்யா
அவர் உன்னைக் கேட்கிறார்.

எறி. 29:11

ஆயினும் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம், இவர்கள் வஞ்சிக்கப்பட முடியாது. கர்த்தர் அவர்களுடைய கன்மலையும், அடைக்கலமுமாக இருக்கிறார்; அவர்களுடைய காரியங்களை மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பை அவர் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்; அவர்களுடைய தீராண்ணிக்கு மேலாக சோதிக்கப்படுவதற்கு அவர் இடம் கொடாமல், சோதனையைத் தாங்கத்தக்கதாக, சோதனையோடுகூட அதற்குத் தப்பிக் கொள்ளும் படியான போக்கையும் உண்டாக்குவார். (1 கொரி. 10:13). இந்த அக்கீனிமயமான சோதனைகளை நாம் ஏதோ புதுமையென்று எண்ணி தீகையாதிருக்கும் அதே வேளையில், அவற்றைக் குறித்த கர்த்தருடைய சாட்சியில் உள்ள நம்முடைய விசுவாசம், அவைகளைத் தாங்கி நிற்கத்தக்கதான், நம்முடைய ஆயத்தத்தில் இன்னும் அதிக அளவிலான காரியங்களை செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது. அவருடைய வார்த்தையை நாம் நம்புகிறதாக இருந்தால் தலைச்சீரா, மார்க்கவசம், பாதரட்சைகள் ஆகியவற்றை அணிந்து கொள்வதற்கான ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் நாம் மேம்படுத்திக் கொண்டு, ஆவியின்

பட்டமாகிய தேவனுடைய வார்த்தையையும் விசுவாசமாகிய கேடகத்தையும் பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொள்வோம். இவ்வாறாகவே நாம் அவிசுவாசம் என்னும் அக்கினியாஸ் தீரங்களை அவித்துப் போடுமிடியும். வசனத்துக்கு செவிகொடுக்காமல் இவ்வாறாக தேவனுடைய சர்வாயத்தை தரித்துக் கொள்ளாத எவனும், இவ்வாறாக தன்னுடைய விசுவாசக் குறைவையும் தன்னுடைய அவநம்பிக்கையையும் தளபதியின் வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படியாதவன் என்பதையும் காட்டுகிறான். ஒவ்வொரு மனுஷனுடைய வேலைப்பாடும், எத்தன்மையுள்ளதென்று பரிசோதிக்கப்படும். தெய்வீக சுத்தியமாகிய பொன் மற்றும் வெள்ளி மற்றும் விலையேறப்பெற்ற கற்கள் மட்டுமே அப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தை உருவாக்கி, இந்நாளின் சோதனைகளைத் தாங்கி நிற்கக் கூடியதாயிருக்கும் என்று கர்த்தர் நமக்கு நிச்சயப்படுத்துகிற போது, அவர் இந்த விஷயத்தை முழுவதுமாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் நாம் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம். மேலும் இந்த விசுவாசத்தை நாம் பெற்றிருக்கும் அளவுக்குத்தக்க தாக, மரம் மற்றும் வைக்கோலாகிய நம்முடைய தப்பறையான வேதாகம கோட்பாடுகள் அல்லது அறுப்பில் மீதியான அடிப்பகுதியாகிய அதற்கு இசைவான குணாம்சம் ஏதானாலும் தூக்கி ஏறிய ஆற்றலுள்ளவர்களாகவும், அவைகள் இருந்த இடத்தில் தேவனுடைய வார்த்தை மற்றும் குணாதிச்சயமாகிய விலையேறப்பெற்ற காரியங்களை இடம் பெறச் செய்து. அந்த “தீங்குநாளில்” நாம் நிற்கக் கூடியவர்களாகவும் உண்மையாகவே அவருடையவர்களாக கர்த்தரால் சகாயம் பெற பாத்திரவான்களாகவும் எண்ணப்படுவோம். நம்முடைய விசுவாசத்தின் படியே இவைகள் நமக்கு அருளப்படும். “என்னதான் நேர்மாலும் யசுவாசம் அவரை உறுத்யாக நம்ப முடியும்.” இதுவே நமக்கு இளைப்பாறுதலைத் தருகிறது.

இந்த பாட வாக்கியம் (ஏசா. 43:2) மிகவும் உற்சாகப்படுத்துகிற ஒன்றாயிருக்கிறது. அழைக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாரிலும் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட உண்மையுள்ளவர்கள் மட்டுமே அவர்களின் இறுதியான அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கில் அனுபவமாகிய பாடசாலை, ஒழுக்கப்பயிற்சி மற்றும் பார்ட்சையின் வழியாக கடந்துசெல்ல வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. ஒவ்வொரு உபத்திரவுத் தீவும் கர்த்தர் உண்மையாகவே நம்முடனிருப்பார் என்பதும் அவர் நம்முடைய எல்லா சோதனைகள், கஷ்டங்கள், துன்பங்கள், மனக்குழப்பங்கள் முதலியவற்றில் நம்மிடம் அவர் இருக்கமுள்ளவராயிருக்கிறார் என்பதும், “உக்கிர மான பரிபாலனத்தின் பின்னால், ஒரு புன்னகைக்கும் முகத்தை அவர் மறைக்கிறார்” (குதிப்பாடல் 63) என்று அறிந்து கொள்வதும் எவ்வளவு உற்சாகமுட்டுவதாய் இருக்கிறது. வெள்ளம் போன்ற துன்பங்கள், ஏமாற்றம், குழப்பம், உபத்திரவும் நம்மைச் சுற்றியிருக்கும்; அதன் போக்கில் நாம் மிதந்து செல்ல வேண்டியதில்லை; ஆனால் நல்ல போர்ச் சேவகர்களாக தீங்கனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது, ஆனால் ஜீவிய ஓட்டத்தின் போக்குடனான போராட்டத்தில் நமது பெலுத்தின் ஆடுதாரத்தை ஒருபோதும்

மறந்துவிடக்கூடாது - “நீ தண்ணீர்களைக் கடக்கும் பொது, நான் உன்னொடு இருப்பேன்” ஆசீர்வாதமான சிந்தனை! “என்னைப் பலய்யடுத்துக்கு தந்ஸ்துவனாலே எல்லாவற் றையும் செய்ய எனக்குப் பலன்னுண்டு.” மேலும் அவர், “பலவீனத்திலே என் பலம் நூரணமாய் வளங்கும்” என்று நமக்கு உறுதியளிக்கிறார். (பிலி. 4:13; 2 கொரி. 12:9) ஏசா. 43:2-ம் வசனம் வெள்ளம் போன்று உபத்திரவங்கள் வருவதை உணர்த்துகிறது, ஆனாலும், நாம் ஆறுகளைக் கடக்கும் போது, அவைகள் நம்மேல் புரஞ்வதில்லை, அவைகள் நம்மை அழித்துப் போடாது; மாறாக கர்த்தர் உண்மையாகவே தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை பாதுகாப்பாக மறுபக்கத்திற்கு இழுத்துச் செல்வார், அங்கே அவர்கள் ஜீவனையும், அதிலும் மனுபுத்திரர்களிலிருந்து கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்ட தம்முடைய தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட வர்களான தம்முடைய மணவாட்டிக்காக அருளவிருக்கிற மகிழமை, கனம் மற்றும் அழியாமையையும் மிகவும் பரிபூரணமாகப் பெற்றுக் கொள்வார்கள்.

“அங்கீரிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் உண்மைத்துவமுள்ளவர்கள்” என்ற சொற்கள், நான்கு தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட வகுப்பாருக்குரியதைப் போலவே, பிரதிஷ்டை செய்த எபிபெனி பாளயக்காரர்களுக்கும் உரியதாக இருக்கிறது. இந்த கட்டுரையில் சுவிசேஷ சபையைப் பற்றி பேசியிருக்கிறோம். அந்த கருத்தைப் பற்றி மேலும் விவரிப்போம்.

1 தீமோ. 3:15-ல், “தாமதப்பொகல், தேவனுடைய வீடிலை நடக்க வேண்டிய வகையை நீ அறியும்படி, இவைகளை உளக்கு எழுதுகிறேன்: அந்த வீடு ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபையாயிச் சத்தியத்துக்குத் தொண்டும் ஆதாரமாய்க்கிறது.” இந்த தேவனுடைய வீடு கூர்மையான கோபுரம் கொண்டதாகவோ அல்லது அது இல்லாமல், கிறிஸ்தவர்கள்கூடி வருகிற ஒரு கட்டிடமல்ல; ஆனால் இது மெய்யான சபையாகிய எக்லீவியா ஆகும். கிரேக்கச் சொல்லான “எக்லீவியா” என்பதற்கு “அழைக்கப்பட்டவர்கள்” என்று அர்த்தம். ஆகவே விசுவாசிகள் உள்ளூர் சபை கூட்டங்களிலும், அத்துடன் உள்ளூர் பகுதிகளுக்கு அப்பால் மற்ற இடங்களிலும் பொதுவாக அவர்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றி அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

എക്സിഭിഷാതാൻ തേവസ്വരൂപയ ഫീൽ

நம்முடைய நாட்களில், பல்வேறு பிரிவுகளைச் சார்ந்த பெயரளவிலான கிறிஸ்தவர்கள், கூட்டங்கள் நடத்துகிற கட்டாங்களை சபைகள் என்று பேசுவதை வழக்கமாக கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் இது வேதவாக்கியத்தில் உபயோகிக்கும் முறைக்கு முரண்பாடாயிருக்கிறதுடன், அதற்கு பாதகமான பிரதிகலைங்கள் உண்டு என்றும் நாங்கள் நம்புகிறோம். சபை என்னும் சொல், வேதவாக்கிய பயன்பாட்டின்படி கர்த்தருடைய ஜனங்களின் சபை கூடிவருதலைக் குறித்துக் காட்டுகிறது. அவர்கள் சந்திக்கிற இடம் எப்படிப்பட்டதாயிருந்தாலும் அதைக் குறித்து சான்று எதுவும் இல்லை. எங்கே இரண்டு அல்லது மூன்றுபேர் கர்த்தரும், மீட்பருமானவரின் நாமத்தில் விசுவாசத்துடன் கூடுகிறார்களோ, அவர்கள் நடுவே இருக்கிறேன் என்று

அவர் அறிவிக்கிறார்; மேலும் அவர்கள் தான் ஒரு எக்லீசியாவை, ஒரு சபையை கர்த்தருடைய ஜனங்களின் சபை கூடிவருதலை உருவாக்குவார்கள் என்பதாக அப்போஸ்தலன் நமக்கு உறுதியிக்கிறார். இவ்வாறாக எண்ணற்ற சபை கூட்டங்கள் அல்லது தேவனுடைய ஜனங்களின் எக்லீசியாக்கள் இருக்கின்றன; ஆயினும் மொத்தத்தில், ஒரே ஒரு சபை அல்லது கூட்டம் என்ற கருத்தில், எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் சகோதரர்கள், கிறிஸ்து ஒருவரே, அவர்களுடைய கர்த்தரும், தலையும், எஜமானருமாக இருக்கிறார். (PT'49, பக்கம் 178).

இந்த விளக்கத்தைத் தெளிவாக புரிந்து கொள்வோ மாக: பிரதிஷ்டை செய்த எபிபெனி பாளையக்காரர்கள், “முதற்பேரானவர்களின் சபையைச்” சேர்ந்தவர்களாக கருதப்பட்டார்கள்.

எபி. 12:23 ல் நாம் வாசிக்கிற “முதற்பேரானவர் களைச் சர்வ சங்கமாக்ய சபையானீ” பெயர்கள் - எந்த பூமிக்குரிய சபை பட்டியலிலும் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டிய அவசிய மில்லை - ஆனால் “பரலோகத்தில்” எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. 2 தீமோ. 2:19-ல், “கர்த்தர் தமிழுடையவர்களை அற்வார்” என்று வாசிக்கிறோம். அவர் மாத்திரமே, ஒரு சந்தேகமும் இல்லாமல், யாரெல்லாம் உத்தமமான கிறிஸ்தவ விசுவாசிகள், யாரெல்லாம் மாய்மாலக்காரர்கள் என்று இருதயங்களை ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ள முடியும். மைய்யான சுவிசேஷ யுக விசுவாசிகள், “ஐவனுள்ள தேவனுடைய சபையாக” உருவாக்கிறார்கள். அப். பவுல், “இப்படியுந்தை, பழம் அழைப்புக்கு பங்குள்ளவர்களாகிய பாசுத்த சகோதரான், நாம் அற்க்கை பண்ணுக்கற அப்போஸ்தலரும், பிரதான ஆசாரியருமாய்ந்தான் கிறிஸ்து இயேசுவைக் கவனித்துப் பாருங்கள். மோசே தேவனுடைய வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவனாய்ந்தார்... தந்தையை அவருடைய வீட்டிற்கு மேற்படவரான குமாரனாக உண்மையுள்ளவராய்ந்தார். நம்பிக்கையாலே உண்டாகும் தைர்யத்தையும், மென்மை பாராட்டலையும் முடிவுபரியந்தம் உறுதயாயிப் பற்றக் கொண்டிருப்போமால் நாமே அவருடைய வீடாய்ந்துபோம்” (எபி. 3:1,2,5,6). தனிநபர்களாகிய விசுவாசிகளை அதிலுள்ள பாத்திரங்களாகக் கொண்ட இந்த மகா பெரிய தேவனுடைய வீடுதோன். 2 தீமோ. 2:20-ல் அப்போஸ்தலனால் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. நாமெல்லாரும் சதாகாலமும் அதில் வாசம் செய்ய நாடுவோமாக. (BS'81, பக்கம் 27).

கர்த்தருடைய நோக்கிலிருந்து பார்க்கையில், ஒரே மைய்யான சபை அல்லது மத சம்பந்தமான அமைப்பு மட்டுமே கர்த்தர் ஒருங்கிணைத்த ஒன்றாக, அவரையே அதன் ஒரே தலையாகவும் கொண்டிருக்கிறது. அந்த சபை விரிவான கருத்தில் முதற்பேரானவர்களின் சபையாகிய தீர்ள்கூட்டம் மற்றும் வாலிபரான பாத்திரவான்கள், அனைவரையும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. (E.Vol.4, பக்கம் 323,330, பத்தி 5, 333, பத்தி 1). இந்த மத அமைப்பில்

மட்டுமே நாம் சேர்ந்து கொண்டதாக உரிமை பாராட்ட வேண்டும்: நாமும் பிற பிரதிஷ்டையாளர்களும் (அவர்களில் அநேகர், பைபிள் ஸ்டாண்டர்ட் மினிஸ்டரீஸ் [LHMM] பற்றி கேள்விப்பட்டதே இல்லை). அதனுடன் சேர்ந்து கொள்ளும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றிருப்பது ஜாண்சன் போதகர் சொல்லுகிறபடி அது (E.Vol.6, பக்கம் 102,103), ஒரு இடத்திலோ அல்லது பல இடங்களில் இருந்தாலும், உள்ளுள்ளிலும், பொது சபையாகவும் காணக் கூடாததாக இருக்கிற போதிலும், அதன் கிரியைகள், ஒழுங்குமுறைகள், கூட்டங்கள் மற்றும் காணக்கூடிய ஊழியக்காரர்கள் மூலமாக தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால் உறுப்பு போன்ற பாகங்களைக் கொண்ட பொதுவாகக் காணக்கூடிய சீர்மாக பல்வேறு எக்லீசியாக்களை அல்லது பல்வேறு தனிநபர்களை உருவாக்குகிற ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபைக்கு பொதுவான கண்களால் காணக்கூடிய அமைப்பு இல்லை. (PT'56, பக்கம் 43).

ஒரு கேள்விக்கான பதில்: கிறிஸ்துவின் தலைமைத் துவம் மற்றும் சபையின் சீர்த்துவத்துக்கான அடையாளங்கள் முதன்மையானவையாக சம்பந்தப்பட்டிருக்கையில் அதே தாற்பரியம், தற்காலத்திய பிரதிஷ்டை செய்த தேவனுடைய ஜனங்களுடைய எக்லீசியாக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்துகிறதால், விரிவான கருத்தில் அவர்கள் எல்லாரும் எக்லீசியாவாகிய (அழைக்கப்பட்டவர்கள்) சபையின் பாகங்களாயிருக்கிறார்களா? சிறுமந்தை தவிர மற்றவர்களும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவுடன் தீருமண பந்தத்தில் சித்தரிக்கப்பட்டு இருப்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆத், போவாஸடன் கொண்டிருந்த தீருமண பந்தம், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவுடன் அடையாளமான தீருமண உறவில் இருந்த முந்தைய வாலிப்பரான பாத்திரவான்களை அடையாளப்படுத்துகிறது. (ஞத் 4:10-13; E.Vol.4, பக்கம் 394,395). ஆவியினால் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட, ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படாத பிரதிஷ்டையாளர்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்துவின் தலைமையின் கீழ் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் தங்களை அவருக்கு போதிப்பவர்கள் என்று என்னிக் கொள்ளாமல் அவரிட மிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் தங்களுடைய சிலாக்கியத் தீர்காக களிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். (PT'82, பக்கம் 94).

மேகஸ்தம்பமும், அக்கினி ஸ்தம்பமும் தகுதியான ஆசரிப்பு கூடாரத்தின் மீது மட்டுமே நேரடியாக தங்கியிருந்தது; அது பிரகாரத்தின் மீதோ அல்லது பாளைத்தின் மீதோ தங்கியிருக்கவில்லை. அது மூப்பரான பாத்திரவான்களுடன் இருந்ததைப் போல, தேவன் இப்போது நிறைவேறுதலான பிரகாரத்திலிருக்கிறவர்களுக்கும், “மைய யாகவே மனம்தீரும்பி விசுவாசிக்கிறவர்களாக” தற்காலிக மாக நீதிமானாக்கப்பட்டவர்களாக, பாளைத்தில் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறவர்களுக்கும் பொருத்தமான பிரகாசிப் பித்தலையும் ஆசீர்வாதங்களையும் தேவன் இப்பொழுது கொடுக்கிறார். ஆதலின் மூப்பரான பாத்திரவான்கள் அவர்களுடைய நாட்களில் இருந்தது போலவே மேலும்

ஆவிக்குரிய தெரிந்தெடுப்புக்குட்டவர்கள் எல்லாரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டபடியால், யுகங்களுக்கு இடையே பிரதிஷ்டை செய்த வாலிபரான பாத்திரவான்களும் எபிபெனி பாளயக்காரர்களும் இந்த மகாபெரிய தயவைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள்) எபிபெனி பிரகாரத்திலும், எபிபெனி பாளயத்திலும் பிரதிஷ்டை செய்கிறவர்களே, இப்போது தேவன் வாசம் செய்யும் ஸ்தலமாக, ஜனங்களை சுந்தித்து, ஆசீர்வதிக்கிற இடமாக இருக்கிறார்கள். எனவே இவர்களே மெய்யான சபை அல்லது மதசம்பந்தமான அமைப்பின் பாகங்களாயிருக்கின்றனர்.

விரிவான கருத்தில் கர்த்தருடைய எபிபெனி அல்லது அப்போகாலிப்ஸின் போது, அது மகா உபத்திரவ காலமாக

இருப்பதால், தீரள் கூட்டத்தார் ஆவிக்குரிய நிலையில் உயிர்த்தெழுதலை அடைந்தனர். வாலிபரான பாத்திர வான்கள் மூப்பரான பாத்திரவான்களுடன் “மென்மையான உயிர்த்தெழுஷல்” பங்கடைய (எபி. 11:35) தங்களை தகுதி யுள்ளவர்களாக மெய்ப்பித்து, தங்களுடைய ஒட்டத்தை முடிப்பார்கள். பிரதிஷ்டை செய்த எபிபெனி பாளயக்காரர்கள் பூமியில் தங்களுடைய ராஜ்ய மகிழ்ச்சிக்காக ஆயத்தமாக்கப் படுகிறார்கள். இந்த வகுப்பார்களும்கூட பிரதிஷ்டை செய்த தேவனுடைய ஜனங்களாயிருப்பதால் இவ்வாறாக அவருடைய பரிசுத்தாவியைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களாக, தங்கள் விடுதலைக்காக காத்துக் கொண்டிருப்பவர்களாக, தங்களுக்குள் பிரசவ வேதனைப்படுகிறார்கள். (PT'69, பக்கம் 36). ***

கிறிஸ்துவ பேர்யீர்கள்

Christian Soldiers

“தன்னில் செவகம் பண்ணுந்த எவனும் தன்னைச் செவகமிழுத்த கொண்டவனுக்கு ஏற்றவனாயிருக்கும்படி மழைப்புக்கடுத்த அலுவல்களை கீத்துக் கொள்ளமாடான்” (2 தீமோ. 2:4).

 ந்த வேதவாக்கியம் ஒரு கேள்வியைக் கேட்கத் தூண்டுகிறது. நம்மைத் தேர்ந்தெடுத்திருப்பது யார்? நம்முடைய பரலோகபிதாவும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவமேயல்லாமல் வேற்றாருவரும் அல்ல, அவர்களே நம்மை கிறிஸ்தவ சேனையின் போர்வீர்களாக இருப்பதற்கு, தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றனர் என்று கூறலாம். ஆகையால் நாம் “முன்னோக்கிச் செல்லும் கிறிஸ்துவின் போர்வீர்களே, முன் செல்லும் இயேசுவின் சிலுவையுடன் போருக்கு அணிவகுத்து செல்வது போல் முன்னேறிச் செல்லுங்கள்” என்று பாடுகிறோம். எனவே நம்முடைய அழைப்பையும், தெரிந்து கொள்ளுதலையும் நிச்சயப் படுத்திக் கொள்வதற்கு நாம் முதலாவதாக, உலகத்தாரின் அபிப்பிராயத்தைப் பற்றி சிந்திக்காமல், தேவனைப் பிரியப் படுத்துவதையும், கிறிஸ்துவைப் பிரியப்படுத்துவதையும் பற்றியே சிந்திக்க வேண்டும். 1 கொரி. 10:31 ல்- “ஆகையால் நீங்கள் புத்தாலும், குடித்தாலும், எதைச் செய்தாலும், எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய மக்கைகள்று செய்யுங்கள்” என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறார். நாம் நீச்சயமாக கிறிஸ்துவை பிரியப்படுத்த வேண்டும். நாம் தேவனைப் பிரியப்படுத்துகிறவர்களாகவும், கிறிஸ்துவைப் பிரியப்படுத்துகிறவர்களாகவும் இருப்போமானால், நீச்சயமாகவே நாம் நம்முடைய அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்துகிறவர்களாயிருக்கிறோம்.

ஓ, “முன்னேறிச் செல்லும் கிறிஸ்துவின் போர்வீர்களே” என்று அநேகர் பாடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தங்களுடைய வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தையும், கிறிஸ்த வனின் போரின் முக்கியத்துவத்தையும் அரைகுறையாகவே புரிந்து கொள்கிறார்கள். உயர்வான மிகச் சிறந்த அர்த்தத்

தில் சொல்லுகிறதாயிருந்தால், இது விடுதலைக்கான ஒரு யுத்தமாக இருக்கிறது. சுதந்திரம் என்பதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதாக இருந்தால், தேவனுடைய பார்வையிலும், இயற்றப்பட்ட தேசத்தின் சட்டங்களின் படியும், பெரும்பாலா ணோர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட படியும், “நியாய மானதைச் செய்வதற்கான சுதந்திரத்தை” அர்த்தப் படுத்துகிறது.

இது பயிற்சியில்லாத நிலைமையில் இயல்பான மனதீன் அராஜக நிலைமையைப் பொறி அளவில் விவரித்துக் காட்டுகிறது. நாகரீகம் என்பது நீதியின் கொள்கைகளை மதித்துப் பாராட்டுவதை அதன் அடிப்படையில் ஒரு பகுதியாகவும், வரலாற்றுப் பாடங்களை ஒரு பகுதியாகவும் கொண்டு, எல்லோருடைய உரிமைகளையும் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு, தேசத்தின் சட்டங்களை வடிவமைக்கும் முயற்சியாகும். ஆயினும் எல்லா இருதயங்களிலும் சுயநலம், இயல்பாகவே ஆட்சி செய்கிற ஒரு அடிப்படைக் கூறாக இருப்பதால், சட்டங்களோ அல்லது மிகவும் நாகரீகமடைந்தவர்களின் நடைமுறைகளோ, பூரணமாக இல்லாதிருப்பதில் ஆச்சியிப்படுவதற்கில்லை. அதாவது மிக

அதீக அளவிலான பாதுகாப்பும், மிக அதீக அளவிலான தனிநபர் சுதந்திரமும் எப்போதுமே பாதுகாக்கப்படவில்லை.

கிறிஸ்தவனின் போர் முறை

சட்டம் இயற்றுபவர்களும், நிர்வாகம் செய்பவர்களுமாகிய அனைவரும் அபூரணர்களாகவும், பட்சபாத மூளைவர்களும், சுயநலக்காரர்களுமாக இருப்பதாக நாம் கருதும்போது, நாம் இந்த உலகத்தில் காண்கிற நியாயத்தின் அளவையும் சுயாதீனத்தின் அளவையும் குறித்து மிகவும் ஆச்சரியமடைகிறோம். சட்டம் இயற்றுபவர்கள் எல்லாரும் பரிசுத்தவான்களாயிருந்து, தெய்வீக ஒழுங்குகளுக்கு முற்றிலும் இசைவுடனிருந்து தங்களுடைய சாவக்குரிய சர்வங்களில் அபூரணத்தினால் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருந்தால், நாம் உலகில் காண்கிறவைகளைக் காட்டிலும் அதீகச் சிறப்பான சட்டங்களை எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது. மேலும் சபையானது மத்தியஸ்தர் ஆட்சியில் ராஜாக்களாகவும், ஆசாரியர்களாகவும், ஒவ்வொரு காரியத்திலும் முழுவதும் பூரணமாக இருப்பதுடன், தெய்வீக ஞானம் மற்றும் வல்லமையினால் தாங்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு தெளிவாகத் தெரிவிக்கவில்லை யென்றால் நாம் அரசாங்க கட்டுப்பாடின் வழியில் இப்போது பெற்றிருப்பதைக் காட்டிலும் அதீகச் சிறப்பானது எதையுமே எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது.

உலகம் முழுவதும் உள்ள பல்வேறு அளவிலான நாகரீக வளர்ச்சியை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, மிகவும் ஞானமுள்ளதும், மிகச் சிறந்ததுமான சட்டங்களும், மேலும் அவை மிகவும் ஞானமாகவும், மிகச் சிறந்த முறையிலும் செயல்படுத்தப்படுவதும், நியாயமான எல்லைகளுக்குள் ஜனங்களுடைய மிகச்சிறந்த மெய்யான சுதந்திரம் ஆகியவை, தெய்வீக செய்தியான வேதாகமத்தை மிகவும் பயபக்தியுடன் ஏற்றுக்கொண்ட தேசங்களில் தான் காணப்படுகின்றன என்பதை நாம் கவனிக்க முடிகிறது. தேவனுடைய வார்த்தையானது அதை மிகவும் ஜாக்கிர தையுடன் ஏற்றுக்கொண்டு, ஒவ்வொரு பாரத்தையும், தடைகளையும், உலகப்பிரகாரமான ஆசைகளையும் புறம்பே தள்ளிவிட்டு, பொறுமையுடன் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் ஓடுகிற தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களிடம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், இந்த முழுமையான பிரதிஷ்டை என்னும் அடியை ஒருபோதும் எடுத்துக்கொள்ளாத அநேகருடைய மனங்களிலும் கூட இது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பது வலுவான விவாதமாகும், ஒரே வார்த்தையில் சொன்னால், கிறிஸ்து வழங்குகிற விடுதலை, ஒழுங்கைப் புறக்கணிக்கும் சுயாதீனமல்ல, ஆனால், நியாயமானதும், நீதியுள்ளதும் மற்றும் அன்புள்ளதுமான சுயாதீனமாகும். ஒருவன் தெய்வீக உபதேசத்தின் ஆவியைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ள அளவுக்குத் தக்கதாக, அதே விகிதத்தில் அவன் விடுதலையைப் பெற்றிருக்கிறான்.

ஆகவே, வேத வாக்கியங்களில் உள்ள தீர்க்க தரிசனங்களிலிருந்தும், அன்றாட செய்தித்தாள்களின் பக்கங்களில் எழுதப்பட்டு வருகிறவைகளிலிருந்தும்

தெளிவாகக் காணும் போது, உலகம் முழுவதும் சுதந்திரம் பற்றிய மிகப்பெரிய தவறான கருத்து வேகமாகப் பரவிவருகிற நிலைமை, முடிவில் நிகழ்கால நாகரீகத்தை அராஜகத்தில் அழித்துப் போடப் போவதாக இருந்தாலும், உலகம் முழுவதிலும், நிலவி வருகிற தேசிய அளவிலான சுதந்திரத்திற்காக நாம் தேவனுக்கு நன்றி கூறுகிறோம்.

நாகரீகமடைந்த உலகம் ஒரு பாதசாலையின் வகுப்புகளைப் போல் சில அதீக முன்னேற்றமடைந்ததாகவும், சில குறைந்த அளவே முன்னேற்றமடைந்ததாகவும் தன்னைப் பிரித்துக் கொள்ளுகிறது.

மிகவும் தாழ்ந்த வகுப்பார்கள் சுயாதீனத்தை முழுவதுமாக தவறாகப் புரிந்துகொண்டு அதனை வெறும் ஒழுங்கைப் புறக்கணிக்கும் சுதந்திரமாக, சுயவிருப்பமாக மட்டுமே நினைந்துக் கொண்டு, சுயநலம் கட்டுப்படுத்தப் பட்டும், விருப்பங்கள் முரண்பட்டும் இருப்பதையும், சுயாதீனத்தைப் பற்றிய அதன் கருத்து நியாயமற்றதும், ஆபத்து விளைவிக்கக் கூடியதுமாக இருக்கிறது என்கிற உண்மையையும் கண்டு கொள்ளத் தவறிவிடுகிறார்கள்.

இரண்டாவது வகுப்பு, சுயாதீனத்தை உணர்ந்து பாராட்டுகிறதாயும் அவசியத்தின் பொருட்டு நிர்பந்திக்கப்படும் இடங்களில் மிகவும் நியாயமான முறையில் தன்னைக் கீழ்ப்படுத்திக் கொள்கிறது. இதற்கு அதீகமாக இல்லை. இவர்களுக்கு, இது ஒரு கொள்கை பற்றிய விஷயமே தவிர கோட்பாடு நியமம் பற்றியதல்ல. ஒரு வகுப்பு, அதீக ஜனங்களுக்கான சுதந்திரத்தை அங்கீகரிக்கிறது. ஏனென்றால் அப்படியில்லையெனில் ஜனக்கூட்டம் எதிர்த்து கலகம் செய்யும். பெரும்பான்மையானவர்கள் அனுமதிக்கிற அளவுக்குத் தக்கதாக இது தன்னுடைய சொந்த சிலாக்கக் யமாகிய கயிற்றை நீட்டிக் கொடுக்கிறது, சுயாதீனம் அளிக்கிற ஒவ்வொரு காரியத்திலும் சுயநலம் கட்டுப்படுத்துகிறது. சுயத்திற்கான அதீக சுயாதீனம் மற்றும் சிலாக்கியுத்தைப் பாதுகாக்கிற ஒவ்வொரு முயற்சியிலும், இவைகள் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். தற்காலத்தில் விருப்பங்களிலுள்ள முரண்பாடு மாத்திரமே இப்போது, உலகம் அனுபவிக்கிற சுதந்திரத்தின் அளவை உலகத்துக்குப் பாதுகாக்கிறது.

மூன்றாவது வகுப்பு, மற்ற இரண்டு வகுப்புகளும் புரிந்து கொள்ளவோ அல்லது மதித்து பாராட்டவோ முடியாத சுதந்திரம் பற்றிய கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. அது சுயநலமில்லாமல், எல்லா மனுவர் மீதுள்ள அன்பினால் எல்லா மனுஷருக்கும் இந்த வழிகளில் உள்ளியமும், நன்மையும் செய்வதற்குமான சுதந்திரம். இந்த உயர்வான கிறிஸ்தவ குறிக்கோள் பொதுவான உலகத்தாருக்கு மதியீனமாகவே தோன்றும். அவர்கள் சுயாதீனத்தைப் பற்றிய இந்த கிறிஸ்தவ கண்ணேர்ட்த்தை முன் வைத்திருக்கிற மகாபெரிய போதகரையும், அவருடைய அப்போஸ்தலர்களையும் மதிப்புற்றாக வளர்ந்திருக்கும் அதே வேளையில் இந்த உபதேசத்தில் - அதாவது பூரண சுயாதீன பிரமாணம் என்பது யேகோவா தேவனிடமும் நம்முடைய அயலாரிடமும் அன்பு காட்டுவதும், ஊழியம் செய்கிறதுமாயிருக்கிறது என்கிற கருத்தின்படி ஜீவிக்கிற பிரதிநிதிகளை மூடர்கள் என்று

வெளிப்படையாகக் கண்டனம் செய்வதை சிலாக்கியமாக எண்ணுகிறார்கள்.

இந்த வேதவாக்கிய நோக்கில் அன்பை ஆதரித்து பேசி, பயிற்சி செய்வார்கள், தங்களுடைய உடன் மனிதர்களால் “எப்பொழுதும் மூடர்களாகவே” கருதப்பட்டு, நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதவர்கள், உலகப் பற்றற்றவர்கள் என்றும் சில சமயங்களில் மாய்மாலக்காரர்கள் என்றும் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். இன்றைக்கு உலகத்தில் திருக்கிற சுயாதீனம் யாவும் விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. இவற்றில் எதுவுமே தியாகம் செய்கிறவர்கள் இல்லாமல் அடைந்து கொள்ளப்படுவதில்லை ஏன்? ஏனெனில் வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் சுயநல மானது மிகவும் வலுவாக, ஆழமாக வேறுன்றியுள்ளதால், பதவி, அதிகாரம், சிலாக்கியம், வாய்ப்பு ஆகியவற்றைப் பெற்றிருப்பவர்கள், அவைகளை மற்றவர்களுக்குப் பாதக மாகவும் தீமைக்கென்றும், மற்றவர்களை அடிமைப் படுத்தவும் தங்களுக்கென்று பற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்களேயல்லாமல் போராட்பட வேண்டிய உரிமைகள் மற்றும் சுயாதீனங்களுக்காக அல்ல.

தேசங்களின் சரித்திரத்தை தீரும்பிப் பார்க்கும் போது, யுத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவிட்டாலும், சிந்தித்துப் பார்க்கிற ஒவ்வொரு மனமும் யுத்தங்களின் மூலமாக மட்டுமே இந்த சந்ததிக்கு அநேக சுதந்திரங்கள் கிடைத் திருக்கின்றன என்பதைக் காண்முடியும். இக்காலத்தில் அநேகரால் செய்யப்படுகிற தவறு என்னவெனில், மனுக்குலமானது ஆதாமின் சந்ததியானின் வல்லமைக்குள்ளாக சட்டங்கள் அல்லது யுத்தங்கள் மூலமாகவோ அல்லது வேறெந்த வழிகளின் மூலமாகவோ முழுமையான சமத்துவம் மற்றும் சுயநலமற்ற தன்மை உள்ள நிலைமையை அடைந்து கொள்ள முடியும் என்று எண்ணுவதாகும்.

வேதவாக்கியம் நமக்கு சுட்டிக்காட்டுகிறபடி, சுயநல மான மனுக்குலத்தார் ஒரு வரம்புக்கு அப்பால் முன்னேற்ற மடைவதை நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. அதாவது அந்த வரம்பைத் தாண்டி அதற்கு மேலாக வருகிற எந்த முன்னேற்றமும் பரத்திலிருந்து, தேவனுடைய பிரியமான குமாரனின் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதன் மூலமாகவே வர முடியும்; செல்வம், செல்வாக்கு மற்றும் தாலந்துகள், மக்கள் கூட்டுத்தாரின் அழுத்தத்துக்கு ஏற்றபடி அவர்களுடைய சொந்த பாதுகாப்பு மற்றும் வளங்களை பெருக்கிக் கொள்வதற்கான பலனைத் தரும். அதே வேளையில், எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்கு பலனாகத் தருவதில்லை, ஆனால் மொத்த சமுதாய கட்டமைப்பையுமே, பொதுவான

சமத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு பதிலாக, அதை ஒன்று மில்லாமற் போகப்பண்ண அனுமதிக்கிறது. அதுவே பொதுவ டைமை (சோளியலிசம்) கோட்பாட்டின் குறிக்கோளாயிருக்கிறது. பொதுவடைமை அராஜகத்தை நோக்கமாகக் கொண்டிராத போதும், அராஜகத்தை உருவாக்குகிறது. அதிக சுதந்திரத்திற்காகவும், பூமியில் அனைவருக்குமான ஆசீர்வாதங்களைப் பெற முயற்சிக்கும் அதே வேளையில், அது, அவை எல்லாவற்றையும் பாதிக்கும் சேதத்தை ஏற்படுத்துகிறது. தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் அவருடைய தீட்டத்தின்படி தற்போதுள்ள அமைப்பு முறைகள் சீரழிந்து போகும்போது, எஜமான் மற்றும் அவருடைய உடன் சுதந்திரவாளிகளின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் அவர் அன்பின் அடிப்படையில் மெய்யான சுதந்திரமுள்ள ஆளுகையை ஸ்தாபிப்பார்.

உலகத்தாரின் சுதந்திரத்துக்கு போராடுதல் அவசியமாயிருந்திருக்குமானால் வேதாகம அடிப்படையிலான இன்னும் உயர்வான நிலையை எடுத்துக் கொள்கிறவர்களும், “நீர்ஸ்து நமக்கு உண்டாகின்ன சுயாதீன நிலைமையை” அடைந்து கொள்ள முயற்சி செய்கிறவர்களும் (கலா. 5:1) அதைவிட எவ்வளவு அதிகமான யுத்தத்தை போராடுதலை எதிர்பார்க்க வேண்டும். கிறிஸ்து இந்த சுயாதீனத்தைக் கொடுக்கிறார் என்று இந்த வேத வாக்கியம் அறிவிக்கிற போதிலும், அதை வாஞ்சிப்பவர்களுக்கும், அதற்காகப் போராடுகிறவர்களுக்கு மட்டுமே அவர் அதைக் கொடுக்கிறாரென்று வசனம் நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. அவர்களுடைய போராட்டம், மாம்சத்துக்குரிய ஆயுதங்களைக் கொண்ட தல்ல; (2 கொரி. 10:4,5). அதனை அன்பின் பிரமாணம் தடுக்கிறது. ஆயினும் அவர்களுடைய போராட்ட நடவடிக்கைகள், தேவன் மூலமாக தப்பறையின் அரண்களை நிர்முலமாக்கிப் போடுவதற்கு வல்லமை உள்ளதாக இருக்கிறது.

அப்படியானால், அவர்கள் எதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும்? அவர்களுடைய பிரதான போராட்டம் தங்களிடத் திலுள்ள விழுந்துபோன போகுக்களுக்கு எதிராகவே இருக்கிறது என்று நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம். பல நூற்றாண்டுகளாகவே, வீழ்ச்சியின் கீழ் இருந்து வருவதால், புதிய மனதில் ஒரு போராட்டத்தை அவசியப்படுத்துமளவுக்கு பாவும், அவர்களுடைய மாம்சத்தில் உடன் பிறந்ததாக, ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் கர்த்தருடைய வார்த்தையை செவிகொடுத்து கேட்பதன் மூலமாக புதிய மனம் அல்லது குணாம்சத்தைப் பெறுகிறார்கள். அது கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் வைப்பதன் மூலமாக சமாதானத்தையும், பாவங்களுக்கான மன்னிப்பையும் எடுத்துக் கொறும்போது, தேவனுடைய ஊழியத்துக்கு அதாவது நீதி மற்றும் சத்தியத்துக்கு ஊழியம் செய்வதற்கு எல்லாவற்றையும் முழுமையாகப் பிரதிஷ்டை செய்வதன் மூலமாக, கிறிஸ்துவுடனான ஒரு புதிதான ஜீவனுக்கு அழைக்கிறது. விசுவாசியின் பங்கில் பிரதிஷ்டை செய்வதே கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு ஒரு நல்ல போர்வீரனாக சேவையில் அவன் பிரவேசித்ததாகும். இது பிரதான தளபதீயினால் கொடுக்கப்பட்ட விதிகளின்படி எங்குமுள்ள பாவும் மற்றும்

சுயநலத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தீர்கு தன்னை ஈடுபெடுத்திக் கொள்வதாக இருந்தது.

ஒவ்வொரு போர் வீரனும் ஆச்சரியப்படும்விதமாக, அவனுடைய மிகப் பெரிய போராட்டங்களில் சில அவனுக் குள்ளேயே இருப்பதை அவன் காண்கிறான்: உண்மைதான், அவன் சத்தீயத்துக்காக ஊழியம் செய்வதற்காக தன்னுடைய நேரம், தாலந்து மற்றும் செல்வாக்கை முழுமையாக அர்ப்பணிப்பதற்கு ஒரு எதிராளியாக உலகம் இருப்பதை அவன் காண்கிறான். பாவம் மற்றும் சுயநலத்தை ஏறக்குறைய கண்டிக்கிற அப்படிப்பட்ட உச்சநிலைக்கு உலகமானது ஆயத்தமாகக்கப்படவில்லை; ஆகையால் உலகமானது, “மாய்மாலக்காரன்,” “பரிசுத்தவான்” என்று அலட்சியமாக ஏனாம் பேசி கூக்குரலிட்டு, பிரதீஷ்டை செய்தவர்களை, ஒதுக்கித் தள்ள முயற்சிக்கிறது. ஒரு நல்ல போர்வீரனாக இருக்கவேண்டுமானால், ஒருவன் இதற்குத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்வதுடன், சுவிசேஷத்தீணால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆயத்தம் என்னும் பாதரட்சைகளைத் தொடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால், அவனுடு பாதையில் உலகத்தீண் எதிர்ப்பினால் ஏவிவிடப்பட்ட கஷ்டங்கள் - மரணபரியந்தம் அவனுடைய பெயர் பதிவு செய்யப்பட்ட காலவரையறைக்கு ஈடுகொடுத்தீடு முடியாமல் பின்னிட்டு தீரும்பும்படி தள்ளப்படுவான்.

சாத்தானாகிய எதிராளியானவனும் ஒரு பகைவன் தான்; அவனையும் ஜெயம் கொள்ள வேண்டும். அவனுடைய நுட்பமான தாக்குதல்கள் பல்வேறு வழிகளிலும் எதிர் கொள்ளப்படலாம். எதிராளியானவனுடைய எல்லா தந்திரங்களும், அவர் அறிந்திருக்கிறார் என்றும் தன்னுடைய தளபதிக்கு உத்தமமாகவும், அவன் தன்னுடைய பிரதீஷ்டைக்கும், பெயர் பதிவு செய்யப்பட்டதற்கும், யுத்த நடவடிக்கைகளுக்கும் உண்மையுள்ளவனாய் இருக்கும் வரை அவனுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்படும் என்றும் அவனுடைய தளபதியின் உத்திரவாதத்தை கிறிஸ்துவின் போர்வீரன் பெற்றிருக்கிறான்.

நல்ல போர்ச்சேவகர்களாய் தீவிரமாயுபவித்துல்

1 ராஜா. 20:11-ல் “இடுயம் தாந்திருக்கிறவன், இடுயம் உர்ந்து போடுகிறவனைப் போல பெருமை பாராட்டலாகாது” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி பொறுமையுடன் சகிக்கும் பரீட்சை நிச்சயமாகவே கர்த்தருக்குப் பிரியமான பிரதீஷ்டை செய்த ஜனங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள விசுவாசத்தீற்கான கடுமையான பரீட்சைகளில் ஒன்றாகும். இந்த சோதனையே ஒவ்வொரு நற்பண்பு மற்றும் கிருபையின் வலிமையை அளவிட்டு பதிவு செய்கிறது. அதனால் இந்த சோதனைக்கு நிற்காத எந்த சிலுவை போர்வீரனும் ஜெயத்தின் வெற்றி சின்னங்களால் முடி கூடப்படமாட்டான். கிறிஸ்தவ ஜீவியம் ஒரு யுத்த நடவடிக்கையாயிருக்கிறது. இஸ்ரயேலின் ராஜாக்களில் ஒருவனால் மேலே சொல்லப் பட்டுள்ள வார்த்தைகள் கர்த்தருடைய ஜனங்களின் ஒரு பெருமையிக்க சத்துருவுக்கு பொருந்துவதாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இது கர்த்தருடைய சேனையில் புதிதாக சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு வீரனுக்கு மட்டுமல்ல, அதே

மாதிரியாக விசுவாசத்தீண் நல்ல போராட்டத்தை இன்னும் போராடி முடிக்காத எல்லாருக்கும் இது பொருந்துகிறது. எல்லா பிரதீஷ்டைகளையும் போலவே நம்முடைய போராட்டமும் மரணம் வரைக்கும் இருக்கிறது. “அப்பாழுது நீ பாக்திய வானாய்ருப்பாய்: அவர்கள் உனக்குப் பதில் செய்யமாடாக்கள். நீத்மான்களை உயர்த்த முதலீல் உனக்குப் பதில் செய்யப்படும்” (லோக. 14:14). PT 1955, பக்கம் 42-ல்: “அவர்களுடைய பிரதீஷ்டை மரணத்துக்குள்ளானது; ஏனெனில் பரிசுத்த பெரும்பாதை தீற்கக்கப்படுவதற்கு முன் பிரதீஷ்டை செய்கிற எல்லாரும் மரணத்திற்குள்ளான பிரதீஷ்டை செய்கிறார்கள் என்பதை இந்த காரியத்தீண் உண்மைச் செய்திகள் சான்ற ஸிப்பது மட்டுமல்லாமல், அந்த காரியத்தீண் தேவையும்கூட அதை அவசியப்படுத்துகிறது; எப்படியெனில் சாத்தான் அதீகாரத் தில் இருக்கும் வரைக்கும் ஒருவன் தன்னுடைய பிரதீஷ்டையை அனுதீணமும் சாகாமல் கடைபிடிப்பது கூடாத காரியமாயிருக்கும். ஏனெனில் தற்போதய பொல்லாத உலகத்தீண் நிலைமைகள் பாவத்தீற்கு உகந்ததாகவும், நீதிக்கு உகந்ததல்லாததாகவும் இருக்கின்றன: இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு மத்தியில் யாராயினும், கர்த்தருக்கு உண்மையுள்ளவனாக இருந்தால் அவன் தன்னுடைய மனுவீக உரிமைகளை இழந்துதான் அப்படி இருந்தாக வேண்டும். அதாவது அவன் மரணத்தீற்குள்ளாக பிரதீஷ்டை செய்தாக வேண்டும்.

கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் அதனை நாம் உணர்ந்து பாராட்டி ஏற்றுக்கொள்ளுகிற அளவுக்கு தக்கதாக, முதலாவதாக தீவிரன்று பொங்கி எழுகிற ஆர்வம் சத்தீய வசனத்தைக் கேட்டவுடனே, அதை சுந்தோழித்தோடு ஏற்றுக் கொண்டு தங்களுக்குள்ளே வேர் கொள்ளாதபடியால், கொஞ்சக் காலம் மாத்தீரம் நிலைத்தீற்கிற கற்பாறை நிலத்தில் விதைக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கலாம்; பிறகு இன்னல்களும் துன்பங்களும் எழும்போது உடனடியாக அவர்கள் இடறிப்போய் விடுகிறார்கள். (மாற்க 4:16,17). அப்படிப்பட்ட குணாம்சத்தையுடையவர்கள் தீங்கு நாளில் அக்கினிமயமான சோதனைகளில் நிற்க முடியாது, அதனால்தான், “அவனவனுடைய வெலைப்பாடு எந்தன்மையுள்ளதென்று அக்கினிமயானது (அந்த நாளின்) பாசோதிக்கும்” (1 கொரி. 3:13) என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, அப்போஸ்தலன் பேதுரு (1 பேது. 4:12) “பரியமானவர்களை, உங்களைச் சொத்தும்படி உங்கள்

நடுவில் பற்றியாக்கி இக்கரியைக் குறித்து ஏதோ புதுமையென்று திகையாத்நாங்கள்¹ என்று சொல்லுகிறார். தேவனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாரும் இப்படியாகச் சோதிக்கப்பட வேண்டும். முடிவு பரியந்தம் நிலைத்திருப்பவன் பாக்கிய வானாய் இருக்கிறான். அதிக உறுதியான தீர்க்கதரிசன வசனம் சபையின் சரித்தீரத்தின் முடிவான காட்சிகளில் கடுமையான முரண்பாடுகளையும், மிகப்பெரிய சோதனைகளையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. “இவருடைய கோபாக்கி கணமின் மகாநாள் வந்துவிடதூ, யார் நிலைநிற்கக் கூடும்” (வெளி. 6:17). நாம் தீங்கு நாளில் நிற்கவேண்டுமானால், தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தை அணிந்து கொள்வதன் மிகப்பெரிய அத்தியாவசியத்தைக் குறித்து முன்கூட்டியே எச்சரிக்கப்படுகிறோம். (எபே. 6:13).

ஆகவே, ஒரு கணப்பொழுது எச்சரிப்பும் இல்லாமல், தன்மீது தீவிரன்று அதிர்ச்சி தாக்குதலை ஏற்படுத்தக்கூடிய கடுமையான பிரச்சினைகள் மற்றும் விசவாசம் மற்றும் பொறுமைக்கான பர்ட்சைகளுக்காக, தன்னை வலுவுடிக் கொள்ளும்படியாக ஒருஜெயங்களாகிறவனாக, உண்மையுள்ளவனாயிருக்க, நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொருவரின் கடமையாக இது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மற்றெல்லா போராட்டங்களிலும் இருப்பதைப் போல இந்நாளின் போராட்டத்திலும் சத்துருவின் முயற்சியானது கர்த்தருடைய ஜனங்களைத் திகைக்க வைத்து, தீவிரன் தாக்கி மேற் கொள்வதாகவே இருக்கிறது; ஆகவே அப்படிப்பட்ட அவசர சூழ்நிலைகளுக்காக செய்ய வேண்டிய ஒரே ஆயத்தம், தொடர்ந்தேர்ச்சியான விழிப்பும், ஜெபமும் - சத்தீயம் மற்றும் அதன் ஆவியாக்கி தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தையும் அணிந்து கொண்டிருப்பதுமாகும்.

“உங்கள் பொறுமையால் உங்கள் ஆந்துமாக்களை காத்துக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்.” (லூக். 21:19). இந்த தீங்குநாளின் அக்கினிமயமான, கடுமையான சோதனைகளில், இதைத் தவிர வேறொந்த கிருபையும் அதிகமாகத் தேவைப்படாது; ஏனெனில் மிகுந்த பொறுமை இல்லையென்றால், எந்த ஒரு மனுஷனும் முடிவு வரைக்கும் நிலைத்திருக்க முடியாது. கிறிஸ்தவனுடைய பாதை முழுவதிலுமாக, அவன் புதியதொரு நெருக்கடியை சுந்திக்கிற போது, அது காலம் பற்றிய காரியமாக மாத்திரமே இருக்கிறது: அநேகமாக வெளித்தோற்றத்தில் அவை அடிக்கடி மிக அற்பமான முக்கியத்துவமுள்ளதாக இருக்கின்றன, ஆயினும் அவைகள் தன்னுடைய கிறிஸ்தவ ஓட்டத்தில் தீருப்பு முனைகளாக இருக்கலாம் என்பதை அவன் உணர்ந்து கொள்ளுகிறான். அவைகளை உணராத வன் யார்? அங்கேதானே நன்மை செய்வதில் சோர்ந்து போகக்கூடிய சோதனையும், அதனுடன், எனிய பாதையைப் பின்பற்றிச் செல்வதற்கான ஆலோசனையும் சேர்ந்து வருகிறது; அங்கே பெருமை அல்லது பேராவலின் சிறுவேர் முளைத்து எழும்புவதுடன், அதனை போழிக்கவும், நிறைவேற்றுவதற்குரிய வழிகள் மற்றும் வழிமுறைகள் பற்றிய ஆலோசனைகளும் தோன்றுகின்றன. அதன்பின்பு அங்கே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, நீங்கள் இந்த வழியையோ அல்லது வேறொன்றையோ தேர்ந்தெடுப்பதற்கு

முடிவெடுக்கும் வேளை வருகிறது. கவனியுங்கள், நீங்கள் நெருக்கடியான கட்டத்தை வந்தடைந்து விட்டீர்கள்!

எந்த வழியாகத் தீரும்புவீர்கள்? பெரும்பாலும், நீங்கள் வளர்த்துக் கொண்ட மனுண்ணர்வுகள் உங்களைத் தூண்டுகிறபடி, அது சரியான வழியோ அல்லது தவறான பாதையாக இருக்குமானால், நீங்கள் பெரும்பாலும் அதைத் தெளிவாக பகுத்துணர்ந்து கொள்ள முடியாது. எப்படியெனில் நீங்கள் வளர்த்துக் கொண்ட தவறான மனுண்ணர்வுகள் உங்கள் நிதானிப்பை அசைத்துப் போட்டுவிடும். “மனுஷனுக்கு செம்மையாய்த் தோன்றுகிற வழியுண்டு: அதன் முடிவோ மரணவழிகள்” “பின்வாங்கும் இருதயமுள்ளவன் தன் வழிகளையும்... திருப்தியடைவான்.” (நீதி. 14:12,14). ஆகவே ஒவ்வொரு நெருக்கடியிலும், நாம் அந்த பார்த்தையை வெற்றியுடன் கடந்து செல்ல ஜெபமானது எவ்வளவு இன்றியமையாததாய் இருக்கிறது. அப்படி இல்லையெனில் அந்த நெருக்கடி நம்மீது வரும் வரையிலும் நாம் பாதுகாப்பாக விழித்திருந்து ஜெபிப்பதை தாமதப்படுத்த முடியாது; விழித்திருத்தலும், ஜெபித்தலுமே நம்முடைய நிலையான மனப்பான்மையாய் இருக்கவேண்டும்.

எப்பொழுதும் கடமையில் கவனத்துடன் எச்சரிக்கையாயிருக்கிற ஒரு போர்வீரனுடைய ஜீவியம் எந்த வகையிலும் ஒரு சலபமான ஜீவியமாய் இருப்பதில்லை வேத வாக்கியங்கள் கிறிஸ்தவ போர்வீரர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எந்த எதிர்பார்ப்பையும் உத்தரவாதமளிக்கவில்லை, அதற்கு மாறாக, “யசவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடு:” “இயேசு திருவுதுவன் நல்ல போர்ச்செவகனாய்த் தீவிக்கனுபவ்” முதலியவற்றைத்தான் அவைகள் கூறுகின்றன. அப்படியிருந்தும் அநேக கிறிஸ்தவர்கள் இதற்கு எதிரான கருத்தையே கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தைப் பற்றி, அவர்களுடைய சிந்தனை புயல்காரரோ அல்லது தென்றல் காற்றோ கடை இல்லாத தொடர்ச்சியான அமைதியான ஒன்று என்பதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஜீவியம் உண்மையிலேயே 1914க்குப் பின்பு இருப்பதைக் காட்டிலும் 1914-ல் உடுத்திரவகாலம் தொடர்கு வதற்கு முந்தீய காலத்தில் அதிக சாத்தியமானதாக இருந்தது. த நியுயார்க் டைம்ஸ் (The New York Times) என்னும் அமெரிக்க பத்திரிக்கை “1913 ஆம் ஆண்டு தான் மனித சரித்திரத்தில் கடைசியான இயல்பான வருடமாய் இருந்தது” என்பதாகக் கருத்துறை கூறுகிறது.

மனுக்குலத்தின் காரியங்களில், இந்நாளில் காணப்படுகிற எழுச்சியோடுகூட, சீரம், மனம், சன்மார்க்கம் மற்றும் மதம் சம்பந்தமான சீர்க்கேடைடந்த நிலைகள், நிச்சயமற்ற நிலைமைகள், குழப்பங்கள் மற்றும் ஊழல்கள் ஆகியவை பணம், அரசியல், அரசாங்கம், வர்த்தகம், கல்வி, சமூகம் மற்றும் மதம் சம்பந்தப்பட்ட துறைகளில் ஊடுருவி பரவியிருக்கின்றன. இவற்றுடன் சேர்ந்து தற்கால கண்டுபிடிப்புகள், புதீய தயாரிப்புகள், வசதிகள், ஆடம்பர வாழ்க்கைகள், வசீகரங்கள் மற்றும் கவர்ச்சிகள் ஆகியவைஞும் சமாதான நிலைமைகளைத் தவிர ஏதாவது ஒன்று

உத்தமமான சிலுவை வீரனை கூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. உலகம் மாம்சம் மற்றும் பிசாசு, இவைகளிடமிருந்து வருகிற சோதனைகள் அனேக விதங்களில் மிக நுட்பமான முறையிலும், முன்பு எப்போதும் இருந்ததைக் காட்டிலும் அதீக ஆற்றல் வாய்ந்ததாகவும் இந்நாளில் காணப் படுகின்றன. மேலும் அவற்றின் எதிர்பானது அனுதினமும் அதீகமதிகமாக தீவிரமாகிக் கொண்டே வருகின்றன. சாத்தான் தன்னுடைய காலம் மிகவும் கொஞ்சமா யிருப்பதை உணர்ந்து கொண்ட படியால் தேவனுடைய தீட்டத்தின் நிறைவேற்றத்துக்கு எதிராக தன்னுடைய வல்லமையை எந்த வகையிலும் எல்லா வழிகளிலும் தீவிரமாக உபயோகிக்க தீர்மானமாயிருக்கிறான்.

சாத்தான் தன்னுடைய கூட்டாளிகளாகிய உதவியா ஸர்களுடன், அவர்களால் கூடுமான எல்லாவற்றையும் தொடர்ந்து நடப்பித்து ஜந்து வகுப்பார்களையும் வழி விலகச் செய்தும், எதிர்த்தும் வருவதுடன், அவர்களுடைய வளர்ச்சி-யையும் பூரணமடைதலையும் தடுக்க தொடர்ந்து முயற்சிக்கிறான். [தேவன் தீரும்பக் கொடுத்தலுக்கு முந்தீன ஜந்து பிரதீஷ்டை செய்த வகுப்பார்களான - சிறுமந்தை, மூப்பரான பாத்திரவான்கள், தீர்ள் கூட்டம், வாலிபரான பாத்திரவான்கள் மற்றும் பிரதீஷ்டை செய்த எபிபெனி பாளயக்காரர்கள் ஆகியோரை ஏற்படுத்துவார், அவர்கள் - சீயோன், மோரியா, அக்ரா, பெசித்தா மற்றும் ஓபேல் மூலமாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள். - இந்த ஜந்து வகுப்பார்கள் அனைவரையும் பரிசுத்த பெரும்பாதையில் தெரிந்துகொள்ளப்படாதவர்களுக்கு முன்னேற உதவி செய்கிற விசேஷித்த கருவிகளாக தேவன் உபயோகிப்பார்.] ஆனால் தேவன் நம்முடைய நன்மைக்காக அவனுடைய எதிரான முயற்சிகளையெல்லாம் தம்முடைய அதீகாரத்தால் நீக்கித் தள்ளுகிறார். (ரோம. 8:28). சாத்தான் இப்பொழுதும் கூட கர்த்தருடைய இருத்தினங்களை மெருகேற்றுவதற்கான சக்கரத்தை சுழற்றிக் கொண்டுதானிருக்கிறான். சாத்தான் நமக்கு கேடு விளைவிக்கும் நோக்குடன் செய்ய நினைப்பதை, தேவன் நம்முடைய நன்மைக்காகவும், நம்முடைய வளர்ச்சிக்காகவும் கீரிஸ்துவின் சாயலில் சமச்சீர் அடையவும், பூரணப்படுத்தவும் படிகமாக்கவும் உபயோகிக்கிறார்.

அதன் விளைவாக, நாம் அநேக கடுமையான எதிர்ப்பான புயல்களைச் சந்தித்திருக்கிறோம், அப்படியிருந்தும் சந்தேகமின்றி, இன்னும் அதீகக் கடுமையான சோதனைகள் பின்தொடரவிருக்கின்றன. ஆனால் யாரெல் லாம் ஜெயங் கொள்ளும் விசுவாசத்துடன், அவைகள் எல்லாவற்றையும் கடந்து முன்னேறிச் செல்லுகிறார்களோ - யாரெல்லாம் போராட்டக் களத்திலிருந்து பின் வாங்கவும் அல்லது வேறு சில காரணங்களுக்காகப் போராடாமலும் இருப்பதற்கு மாறாக, பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டு, கீரிஸ்துவின் ஆவியை அதன் கனிகளுடன், அதன் கீருபைகளுடன் வளர்த்துக் கொள்ளுகிறார்களோ - அப்படிப்பட்டவர்கள், மாத்தீரமே ஜெயம் பெற்றவர்களா வார்கள், அவர்களுக்கே, வெற்றிவாகை கூடப்படுவதுடன், அவர்களிடம் தான் கர்த்தர், “நல்லது உத்தமமும்,

உண்மையுமள்ள ஊழியக்காரண, கொருஞ்சுத்திலே உண்மையா யிருந்தாய், அநேகத்தின் மெல் உன்னை அந்தார்யாக வைப்பேன், உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்திற்குள் மரவேச்” (மத். 25:21) என்று கூறுவார்.

அதே வேளையில் சுவிசேஷ யுகத்துக்கு முந்தைய, அதன் அறுவடை காலத்தில் இருந்த அதே மாதிரியான நிலைமைகள் தொடர்ந்து இருக்கும். அதீல், “அநேகர் டெல்லடீந்து கிரேக்க மொழியில் - இடறலடைய காரண மாக இருப்பார்கள்). ஒருவரையாருவர் காடிக் கொடுத்து, ஒருவரையாருவர் பகைப்பார்கள். அநேக கள்ளாத்தீர்க்கத்தா சூக்கும் எழும். அநேகரை வருப்பிபார்கள். அக்கரைம் மிகுந்தயாவதனால் அநேகருடைய அன்பு தண்டிது போகும். முடிவுபரிசீலித்தும் (பொறுமையுடன்) நிலை நிற்பவனே இரட்சக்கப் படுவான்.” (மத். 24:10-13).

கிறிஸ்துவின் போர்வீரர்களாக உண்மையுடனிருந்தல்

“பூரண சர்குணாத்தின் கடாக்ய” கிறிஸ்துவின் சாயலை (கொலோ. 3:14) வளர்த்துக் கொள்வதில் உண்மையுடனிருப்பதற்கு, எல்லா கவனத்தோடும் ஊக்கமாக நாம் முயற்சி செய்வோமாக. அதை விவரிக்கப்பட்டுள்ள குணாம்ச வளர்ச்சிக்கான வழிமுறையில் நம்முடைய பங்கை நாம் செய்வதன் மூலம் அடைய முடியும். பலியிடுவதில் உண்மையுடன் இருப்பதைப் போலவே குணாம்ச வளர்ச்சியில் உண்மையுடனிருப்பதும், ஒருமணிநேரத்திலோ, ஒரு நாளிலே, ஒரு வாரத்திலோ, ஒரு மாதத்திலோ, ஒரு வருடத்திலோ அல்லது ஒரு பகுது ஆண்டுகளிலோ அடைந்து கொள்ளப்படுகிறதில்லை. அது ஒரு ஜீவிய காலம் முழுவதும் நடக்கிற வேலையாய் இருக்கிறது.

நாம் ஆவிக்குரிய போராட்டக் களத்தில் இருக்கிறோம், ஆகவே அதற்கேற்றபடி பொருத்தமான ஆவிக்குரிய ஆயுதங்களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். (2 கொளி. 10:4,5; எபே. 6:12-17). அத்துடன் விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத் தில் ஈடுபட்டிருக்கிற போர் வீரர்களாக நாம் இருக்கிறோம் (2 தீமோ. 2:3; 1 கொளி. 9:26; 1 தீமோ. 6:12) என்று வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு உறுதியளிக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட போர்வீரர்கள் என்ற நிலையில், நாம் நல்ல காவல் காக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். விழிப்புடனும் எச்சரிக்கையுடனும், நம்முடைய காவல் எல்லை தொடர்பான

காரியங்களை நன்றாக பார்வையில் படும்படியாக காத்துக் கொண்டு, நம்முடைய இருதயங்கள் மற்றும் மனங்களாகிய பாளயத்தில் பிரவேசிக்கிற அல்லது வெளியே செல்லுகிற எல்லாவற்றையும் அறைக்கவல் விடுத்து, விசாரித்து அறிந்து, அப்படிப்பட்டவை தேவனுடைய குணாம்சத்துக்கும், ஈடுபலிக்கும் இசைவாக இருப்பதன் அவசியத்தை உறுதிப் படுத்திக் கொண்டு, அப்படி இல்லையெனில் அவைகளைச் சிறைப்படுத்தி, உதவி வரும்வரையும் பாதுகாவலில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். கிறிஸ்தவ படைவீரர்கள் என்ற வகையில் நாம், சாத்தான், பாவம், சுயநலம், உலகத்தனம் மற்றும் தப்பறைக்கு எதிராக ஆக்ரோஷமான யுத்தத்தை மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம்; நாம் தாக்கப்படும் போது, நன்றாக தற்காத்துக் கொள்ளக்கூடிய போராட்டத்தை நாம் மேற்கொண்டு சாத்தான், பாவம், தப்பறை, உலகத்தனம் மற்றும் சுயநலம் ஆகியவற்றின் ஒவ்வாரு தாக்குதலுக்கும் பதிலடி கொடுத்து, அவைகள் நம்மீது குறிவைத்து தாக்குகிற ஒவ்வாரு தாக்குதலையும் தடுத்து நிறுத்தி அவற்றை, அந்த போர்களத்திலிருந்து விரட்டி முற்றிலுமாக படுதோல்லியடையச் செய்ய வேண்டும்.

கிறிஸ்தவ போர்வீரர்களாக நாம், இதைப் போலவே, சகீக்கக் கூடியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் போர்வீரனுடைய ஜீவியம் பெருங்கஷ்டங்களை சகித்துக் கொள்வதையும் உணர்த்துகிறது. நாம் இயேசு கிறிஸ்துவின் நல்ல போர்வீரர்களாக கஷ்டங்களை சகித்துக் கொள்ளவும் அறிவுறுத்தப்படுகிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலையிலேயே நாம், நீண்ட கடினமான, அணிவகுப்புகளில் நடந்து செல்வதையும், சோதனையின் வெப்பத்திலும், உபத்திரவமாகிய குளிரிலும், பருவநிலை மற்றும் நம்முடைய போராட்டத்தின் காட்சி மாற்றங்களிலும் நேர்முகமாக நிற்பதையும் நிறைவேற்றி முடிக்க வேண்டும். நாம் சாதாரண ஜீவியநிலை, கடுமையாக நடத்தப்படுதல் மற்றும் வெறுப்புண்டாக்கும் சூழ்நிலைகளைச் சகீக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; இவையெல்லாவற்றையும் மனப்பூர்வமாகவும், மனதிருப்தியுள்ள இருதயத்துடனும், ஆயத்தமும், ஏற்றுக் கொள்ளும் மனதுடனும் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். போர் வீரனுக்குரிய நம்முடைய அனுபவங்கள் நமக்கு பாரமான மற்றும் களைப்படிடுகிற சோதனைகளைக் கொண்டு வருகின்றன; அவற்றின் மத்தியிலும் நாம் உண்மையுள்ளவர்களா யிருக்க வேண்டும். நாம் தேவனுடைய வார்த்தையைக் கற்றுக்கொள்ளுகிற மாணாக்கர்களாக நீதிமானாக்கப்பட்ட மனுஷர்களாக பலிசெலுத்துகிற மற்றும் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கிற பிரதிஷ்டை செய்தவர்களாக, உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தாலும்கூட, நாம் கிறிஸ்தவ போர் வீரர்களாக, காவல் புரியும் வீரர்களாகவோ, ஆக்ரோஷ மிக்கவர்களாகவோ, பாதுகாப்பானவர்களாகவோ அல்லது தீங்கனுபவிக்கிறவர்களாகவோ இருக்கத் தவறினால், முழுமையான விசுவாசம் உள்ளவர்களாக இருக்கத் தவறியவர்களாக, அவ்வாறாக முழு வெகுமதியைப் பெறத் தவறியவர்களாகி விடுவோம்.

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு, நம்முடைய நம்பிக்கையான வழிகாட்டி, உண்மைத்துவத்தின் மிக

“என் சகோதராரே நீங்கள் பலவிதமான சோதனைகளில் அகப்படும்போது உங்கள் விசுவாசத்தின் பர்த்தையானது வாழுமையை உண்டாக்குவதற்கு அறியுங்கள்.”

சோதனைகள் உங்கள் விசுவாசத்திற்கான ஒரு யார்த்தையும். உங்கள் விசுவாசம் பர்த்திக்கப்படும்போது விடாழுயற்சியை அமிலிருத்தியடையச் செய்கிறது. யாக்கோபு 1:2-3

உயர்ந்த அளவை எட்டியிருக்கிறார். அதற்கடுத்தபடியாக, அந்த அளவில் வருவது சிறுமந்தை தான்; ஆனால் அவர்களில் எல்லாரும் ஒரே அளவிலான உண்மைத்துவத்தை பயிற்சி செய்யவில்லை. இதன் காரணமாகவே, உயிர்த்துவதமில், “மக்கையிலே நடந்திருத்துக்கு நடந்திரும் செய்திருக்கிறது.” (1 கொரி. 15:4:1). தீர்க்கூட்டம் மற்றும் ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படாத பிரதிஷ்டை செய்தவர்கள் மத்தியில் சிலர் “நூலிழையில்” தங்களுடைய அழைப்பை இழந்துவிட்டார்கள் மற்றும் இழப்பார்கள். மற்றவர்களோ, தங்கள் அழைப்பையும், தெரிந்து கொள்ளுதலையும் பரிசூரணமாக நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வார்கள். (2 பேது. 1:5-11). இப்படிப்பட்ட இந்த இரண்டு உச்ச அளவுகளுக்கிடையே உண்மைத்துவத்தின் அளவில் அநேக வேறு பாடுகள் இருக்கின்றன.

பிரதிஷ்டை செய்த தேவனுடைய ஜனங்களுடைய ஜீவியங்களிலும் கூட வெவ்வேறான காலங்களில் உண்மைத்துவத்தின் அளவுகள் இருக்கின்றன. தீர்க்கூட்டம் மற்றும் ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படாத பிரதிஷ்டை செய்துள்ள அநேகருடைய விஷயத்திலும், உண்மைத்துவத்தின் இந்த அளவுகள் தற்காலத்திய ஜீவிய காலத்தின் பல்வேறு கட்டங்களிலும் வித்தியாசமான வைக்காளாயிருக்கின்றன: (1) அவர்கள் இன்னும் உண்மையுள்ள வர்களாயிருக்கும் வேளை, (2) அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவு உண்மையற்றவர்களாய் இருக்கும் வேளை, (3) அவர்கள் மிகவும் உண்மையற்றவர்களாய் இருக்கும் வேளை (4) அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் தாக்கப்பட்ட பின்பு குறைவான உண்மையற்றவர்களாய் இருக்கும் வேளை (5) அவர்கள் மீண்டும் உண்மையுள்ளவர்களாய் மாறி நிலைத்திருக்கும் வேளை. (E.Vol.15, பக்கம் 513 உடன் ஒப்பிடுக).

இப்போது உண்மைத்துவத்தின் முக்கீயத்தை அறிந்து கொண்ட நாம் அதை எவ்வாறு நல்லமுறையில் உபயோகிக்கிறோம்? தேவனிடத்தில் உண்மைத்துவத்துடனிருக்கும் ஒவ்வொரு செயலும் நம்முடைய சொந்த குணாதீசயாங்களை உயர்த்துகிறது; கீருபையிலும், அறிவிலும் முன்னேற்றமான வளர்ச்சியடைவதற்கான வழியைத் தீர்ந்து, கிறிஸ்து, சகோதரர்கள், கணவன்மார்கள், மனைவிமார்கள், பெற-

ரோர், பாதுகாவலர்கள், பிள்ளைகள், நன்பர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணாக்கர்கள், முதலாளிகள், தொழிலாளிகள், அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் மற்றவர்களுக்கு ஊழியன் செய்வதில் மிகுந்த பலனளிப்பதாயிருக்கிறது. உண்மைத் துவழுள்ள ஒவ்வொரு செயலும் நம்முடைய முன்னுதாரணம் மற்றும் ஊக்குவித்தவின் மூலமாக இவைகளை உற்று நோக்கி கவனித்து, தேவனிடத்தில் சேருகிறவர்களுக்கு பலன்கள் அளிப்பதாயிருப்பதுடன், அவர் நம்முடன் மகிழ்ச்சி யாய் இருப்பது மட்டுமல்லாமல், அவருடைய தயவின் வெளிப்பாடுகளும் அபரிமிதமாக கூட்டிச் சேர்க்கப் படுகின்றன. நம் எஜமானர் தேவன் பேரில் அன்புடனும், தேவனுக்கு உத்தமமான பக்தியிடனும் சென்ற வழி இதுவே. அவருடைய கட்டளைகளும், உதாரணமும் நாம் செல்லும்படி சுட்டிக் காட்டுகிற பாதையும் இதுவே. உண்மைத்துவம் சம்பந்தப்பட்ட உலகப்பிரகாரமான ஜனங்களுக்கு உலகப் பிரகாரமான உயர்வையும், பிரதிஷ்டை செய்தவர்களுக்கு மதசம்பந்தமான உயர்வையும் கொண்டு வருகிறது.

உண்மைத்துவமாயிருப்பது நம்மீது தேவனுக்கும், கிறிஸ்துவக்கும் உள்ள நம்பிக்கையையும், அன்பையும், அவர்கள் நம்மைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதையும் அதிகரிக்கச் செய்கிறது. இது நம்முடைய ஊழியர்களை அதீசு ஆசிர்வாதமுள்ளதாகவும், நம்முடைய நெருக்கமான வழியை கூலபமானதாகவும், துரிதமாக நடந்து செல்லவும் உதவுகிறது. மெய்யாகவே, தேவனுடைய ஜனங்கள் கொடுக்கோண்மையான அரசாங்கங்களினால் அநீதியாக ஏராளமான பாடுகளை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். இது ஒருசில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுடைய ஒடுக்குதல்களை துன்புறுத்தல்களாகப் பெரிதாகக் கவில்லை. மேலும் தேவனுடைய ஜனங்கள் அவரிடம் தீடப்பற்றுடைய அர்ப்பணிப்புடனிருப்பதில், ஆதிகால சபையினர் யூதர் மற்றும் புற மதத்தவர்களின் துன்பப்படுதல்களுக்கும், இடைக்காலத்திலும் சீர்திருத்தக் காலத்திலும் போப்பு மார்க்கம் மற்றும் நாடுகளின் அரசாங்கங்களின் துன்புறுத்தல்களுக்கும் தற்காலத்தில் நவீன ராணுவ அரசுகளின் நவீன துன்புறுத்தல்களுக்கும் சாட்சியாக அப்படிப்பட்ட ஒடுக்குதல்கள் மற்றும் துன்புறுத்தல்களுக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் கிறிஸ்து வகுப்பாரின் சோதனையும், பயிற்சியும் விசுவாச உண்மைத்துவம் பற்றியது தான் என்பதால், இயேசுவுக்கு யூதர்கள் மற்றும் ரோமார்களின் கைகளினால் செய்ததுபோலவே, கர்த்தர்

இவற்றையும் அனுமதித்திருக்கிறார். ஆனால் இந்த ஒடுக்குதல்களின் மத்தியிலும் கர்த்தருடைய கிருபையானது, உண்மையுள்ளவர்களுக்கு, அவர்களுடைய பிரதிகலமான அனுபவங்களுக்கிடையிலும், அவர்களுக்கு பெலனளிக்கப் போதுமானதென நினைவித்திருக்கிறது, அதன் விளைவு அவர்களைப் பூரணப்படுத்துவதாக இருந்து வந்திருக்கிறது. (எபி. 2:10; 5:7,8).

தேவனுடைய தீர்ந்திருப்பு - இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கிறது

“தேவனுக்குப் பரியமான சகோதரரு... நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளப்படவர்களென்று நாங்கள் அறிந்து” என்று 1 தெச. 1:2,3-ல் நாம் வாசிக்கிறோம். அவர் ஒரு மகா பெரிய தெரிந்தெடுப்பை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். குறிப்பிட்ட சிலர் நியமிக்கப்பட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இந்த வேலையைதான் இந்த சவிசேஷ (அல்லது சபை) யுகத்தின் போது தேவன் செய்து வருகிறார். இந்த யுகம் உலகத்தை மனந்திரும்பச் செய்தவற்கான காலமல்ல; மாறாக, உலகத்தை மனந்திரும்பச் செய்வது கிறிஸ்துவின் ஆயிர வருட யுக மத்தியஸ்தர் ஆட்சியில்தான் என்று வேதாகமம் தெரியப்படுத்துகிறது. இரட்சிக்கப்படாமல் மரித்தவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் எந்த நம்பிக்கையும் இல்லை என்று நினைத்த காரணத்தால், கிறிஸ்தவர்கள், இந்த ஜீவியத்தி லேயே ஒவ்வொருவனையும் மனந்திரும்பச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டு அநேகர் மிகப்பெரிய தவறைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

வேதவாக்கியங்கள் தேவனுடைய இந்த அற்புமான தெரிந்தெடுத்தல் அல்லது தெரிவ செய்தலைக் குறித்து அதிகமான தகவல்களைக் கொடுக்கின்றன; கிறிஸ்துவை இரட்சகராக விசுவாசித்து, அவருடைய சீஷர்களாக மாறி அவரை உத்தமமாகப் பின்பற்றுவதன் மூலமாக, ஆபிரகா மின் வித்து அல்லது பிள்ளைகளாக தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிறவர்களை அவர் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார். எனவே இது ஒரு தேர்ந்தெடுக்கிற, தெரிவ செய்கிற ஒரு வேலையா யிருக்கிறது. இது, வந்து கொண்டிருக்கிற ஆயிரவருட யுக மத்தியஸ்தர் ஆட்சியில், தேவன், “**உன் சந்ததிக்குள் மூந்திருவின் வம்சப்களைல்லாம்** (குடும்பங்கள்; ஆதி. 12:3) ஆசீவந்திக்கப்படும்” என்று ஆபிரகாமுக்கு சொல்லப்பட்ட மகா பெரிய ஆணையோடு கூடிய உடன்படிக்கையின்படி (ஆதி. 22:16-18) பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளையும் ஆசீ வதிக்கும்படியாக உபயோகப்படுத்தப்பட போகிறவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற வேலையாக இருக்கிறது. அந்த சந்ததி, “வான்து நடச்சித்திராய்களைப் போலவும், கடற்கரை மணலைப் போலவும்,” இருக்குமென்று அவர் சொல்லயிருக்கிறார். நடசத்திர சந்ததி ஆவிக்குரிய, பரத்துக்குரிய வகுப்பார்களையும், மணல்-சந்ததி பூமிக்குரிய வகுப்பார்களையும் கொண்டிருக்கிறது.

மூப்பரான பாத்திரவான்கள் மணல் சந்ததியாகிய பூமிக்குரிய தெரிந்தெடுப்பில் பிரதான வகுப்பாராக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் உலக மனுக்குலத்தாரை ஆசீவதிப்

பார்கள், எபி. 11-ல் இவர்கள் அநேகரைப்பற்றி உலகம் அவர்களுக்கு, “பாத்திரமாயிருக்கவில்லை” என்று அவர்களைக் குறித்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் அவர்களை மூப்பரான பாத்திரவான்கள் என்றழைக்கிறோம். வாலிபரான பாத்திரவான்கள் (இந்த வகுப்பார், பரலோகப் பிதாவிடம் மூப்பரான பாத்திரவான்களால் அவர்களுடைய நாட்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அதே வகையிலான உறுதீயான விசுவாசம், கீழ்ப்படிதல், அன்பு மற்றும் பயபக்தி ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பார்கள்; சுவிசேஷ யகத்தின் முடிவில், இந்த வகுப்பார் தெரிவு செய்யப்படுகிறார்கள் அல்லது தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்) குவாசி எலைக்ட், பிரதிஷ்டை செய்த எபிபெனி பாளயக்காரர்கள் போன்ற ஆயிர வருட யுகத்துக்கு முந்தீன ஆபிரகாமின் பிற சந்ததியார் - பூமியில் இங்கே கிறிஸ்துவின் 1000 வருட அரசாட்சியில் உலகத்தாரை ஆசீர்வதிப்பதிலும், மனந் திரும்பச் செய்வதிலும், உதவி செய்கிறவர்களாக இருப்பார்கள்.

சுவிசேஷயுக்தில் தேவனுடைய தெரிந்தெடுப்பு அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்படுதலைக் குறித்து வேதாகமத்தில் அநேக இடங்களில் மிகவும் தெளிவாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக மத். 28:19,20-ல், “நீங்கள் புறப்படும் போம், சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி... நான் உங்களுக்குக் கடிடலையிட யாவையும் அவர்கள் கைக் கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உடனேசம் பண்ணுவேங்கள்” என்ற மிகப்பெரிய பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. KJV வேதாகமம், “எல்லா ஜாதிகளுக்கும் மிரசப்பதியுங்கள்” என்று சொல்கிறது; ஆனால் மாரஜின் வாசிப்பு பகுதியில் மேலே சொல்லப்பட்டபடியே உள்ளது. அது ஜாதிகளை “மதமாற்ற மடையச் செய்யுங்கள்” என்று சொல்லாமல், தெளிவாகத் தெரிந்தெடுப்பு அல்லது தெரிவு செய்யும் வேலையைப் போதிக்கிறது. வெளி. 5:9,10-ல் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக் குறித்து, “சகல கொத்தரங்களைவும், பாகைக் காரர்லும், ஜனங்கள்லும், ஜாதிகள்லுமின்று கூடிச் சேர்க்கப்படவர்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மத். 24:14, “ராஜ்யத்தினுடைய இந்த சுர்சைங்கம் நூலோகமெங்குமின்ன சகல ஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாகப் பிரசப்பக்கப்படும்.” என்று சொல்கிறது - இது உலகத்தாரின் மதமாற்றத்தைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அப். 15:14-17-ல் மிகவும் பரிசுச்யமான பகுதி இருக்கிறது, அங்கே, அப்போஸ்தலர் ஆலோசனைக் குழுவில், “எப்படி தேவன் முதலாவது புறஜாதியாரை சந்தித்தாா” என்று சிமியோன் (பேதுரு), அறிவித்தார் என்று அப்போஸ்தலன் யாக்கோபு எடுத்துச் சொன்னார். - அவர்களை மனந்திரும்பச் செய்வதற்காகவா? இல்லை. “தம்முடைய நாமத்திற்கென்று ஒரு ஜனத்தை தெரிந்தெடுப்பதே சுவிசேஷ (அல்லது சபை) யுகத்தின் வேலையா யிருக்கிறது. பின்பு, “அதற்கு தீர்க்கதாச்சுகளுடைய வாக்கியங்களும் ஒத்திருக்கிறது: நான் தீர்க்கும் மன்பு (சுவிசேஷ யுக தெரிந்தெடுப்பு முடிவடைந்தபின்பு) திரும்ப வந்து, ஏழுந்துபோன தாவீத்தின்கூடாரத்தை மறுபடியும் எடுப்பது, அந்லை மழுநாய்ப் போனவைகளை மறுபடியும் சீப்படுத்தி அதைச் செவ்வையாக நிறுத்துவேன்”... என்று குறிப்பிடுகிறது. இது

மாம்ச இஸ்ரயேலர்கள் மீண்டும் கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவதைக் காட்டுவதுடன் (ஆபுமோஸ் 9:14,15) அவர்களுடைய மனமாறு தலையும் குறித்துக் காட்டுகிறது. (“யூதருடைய நம்பிக்கை களும், எதிர்பார்ப்புகளும்” என்ற எமது சீறுபுத்தகத்தைப் பார்க்கவும்) மேலும் அடுத்த படியாக; “எப்படியென்ல், மற்ற மனுஷரும்... கர்த்தரைத் தேழும்படிக்கு” என்று அந்த வசனம் கூறுகிறது. அப்படியானால் “மற்ற மனுஷர்” என்பவர்கள் யார்? இவர்கள், பிரித்தெடுக்கப்பட்ட சிலருக்குப் பிறகு மீந்திருப்பவர்களையே குறிக்கின்றனர். ஆனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை பிரித்தெடுப்பது முதலாவதாக நடக்கிறது.

எல்லாருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்த ஒரு எடுத்துக் காட்டை இங்கே பயன்படுத்துகிறோம். கொஞ்சம் இரும்புத் துகள்களை மரத்தூண்டன் கலந்து, ஒரு சிறிய பெட்டியில் வைத்திருப்போம். பின்பு ஒரு காந்தத்தை அந்த பெட்டியின் மேல் கொண்டு போகும் போது இரும்புத்துகள்கள் அந்த காந்தத்தால் இழுக்கப்பட்டு மேலே வந்து விடுகிறது. தேவன் மனுக்குலத்தார் மீது சுவிசேஷமாகிய காந்தத்தைக் கொண்டு இழுக்கும் போது விசுவாசப் பண்பு உள்ளவர்கள், தேவனிடத் திலும் தேவனுடைய காரியங்களிலும் நாட்டம் உள்ளவர்கள், சுவிசேஷமாகிய காந்தத்தால் இழுக்கப்படுகிறார்கள். உருவகமான மரத்தூள் விட்டு விடப்படுகிறது. இதுவே மீதியாயிருப்பது. மரத்தூணும் பயனுள்ளதே. தேவன் அதற்கான ஒரு தீட்டத்தை வைத்திருக்கிறார், ஆனால் அது இந்த யுகத்தின் போது அல்ல.

“எப்படியென்ல் மற்ற மனுஷரும், தெரிந்தெடுக்கப்படாத உலக மனுக்குலத்தார் என்னுடைய நாமச்தாக்கம்படிம் சகல ஜாதிகளும், கர்த்தரைத் தேழும்படிக்கு... என்று இவைகளை யெல்லாஞ் செய்கிற கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று எழுத யருக்கிறது – என்பதே யேகோவா தேவனுடைய திடமாய்ருக்கிறது. உலகத்தோற்ற முதல் தேவனுக்குத் தம்முடைய காரையைகளெல்லாம் தொந்தருக்கிறது.” அப். 15:14-17-ல் தேவனுடைய தீட்டம் மிகச் சுருக்கமான வடிவத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நூலுடைய கர்த்தில் உண்மைத்துவமுள்ள இரத்தினக் கற்களாயிருத்தல்

“அப்போது அவரோடுகூட ஆளுகை செய்கிறவர்களாகிய அவருடைய இரத்தினங்களை சும்பத்தை ஆபரணங்களை - Jewels) இப்போது அவர் கூட்டிச் சேர்க்கிறார்” என்கிறதான் ஒரு துதிபாடலை நாம் பாடுகிறோம். இந்த கருத்து மல்கியா 3:15-18-ஐ அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது: “இப்போதும் அகங்காக்களைப் பாக்கியவான்கள் என்கிறோம். தீமை செய்கிறவர்கள் திப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தேவனைப் பரிசை பார்த்தாலும் சீஷுக்கைப் படுகிறார்களே.” நாம் உலகத்தில் மிகுதியாக தீமை அதீகரித்துக் கொண்டிருக்கிறதான் இந்த காலப்பகுதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். துன்மார்க்கமான கிரியை நடப்பிக்கிறவர்கள் அநேக விஷயங்களில் அதீகாரம் பெற்றவர்களாயும், அவர்கள் மிகவும் பலமாக அதீகாரத்தில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு

இருப்பதால், மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட வல்லமை அதைச் செய்தாலோழிய அவர்கள் அகற்றப்பட முடியாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள். தேவனைப் பரிட்சை பார்க்கிறவர்களும்கூட விடுவிக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆனால் இது தொடர்பாக வேதவாக்கியம் என்ன கூறுகிறது என்று கவனிப்போமாக. “அப்பொழுது கர்த்தருக்குப் பயந்தவர்கள் ஒருவரூடாருவர் பேச்க கொள்வார்கள்: கர்த்தர் கவனித்துக் கேட்பார்: கர்த்தருக்குப் பயந்தவர்களுக்காகவும் அவருடைய நாமத்தைத் தயான்கிறவர்களுக்காகவும் ஞாபகம் புல்தகம் ஒன்று அவருக்கு முன்பாக எழுதப்படிருக்கிறது.” நாம் ஒருவரோடு ஒருவர் பல்வேறு வழிகளில் பேசுகிறோம்: நம்முடைய சாதாரண உரையாடல்களிலும், நம்முடைய வேதபாட கூட்டங்களிலும், தொலைபேசி மூலமாகவும், சில சமயங்களில் அதிக தூரத்திலிருந்தும், (இது மற்றவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்கு அற்புதமான வழிமுறையாகும்) கன்வென்டின் கூட்டங்களிலும் பேசுவது போன்றவை. நாம் இவைகளிலிருந்து உயர்வையும், நன்மைகளையும் பெற்றுக் கொள்கிறோம்; அதற்காகவே நமக்கு கன்வென் ஷன் கூட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. யேகோவா தேவன் இந்த விஷயங்களைக் கவனிப்பதுடன், தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை விசேஷமாக நினைவில் வைத் திருக்கிறார்.

மல்கியா 3:17-ல் தேவன் தம்முடைய சம்பத்துகளைப் (இரத்தினங்கள்) பற்றி பேசுகையில்: “என் சம்பத்தை நான் சேர்க்கும் நாளீலை அவர்கள் என்னுடையவர்களாய்ருப்பார்கள் (விசேஷமான வகையில் அவர் அவர்களைத் தமக்கு சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறார்) என்று செனைகளைக் கர்த்தர் சொல்கிறார்:” “ஒரு மனுஷன் தனக்கு ஊழியம் செய்கிற தன்னுடைய குமாரனைக் கடாட்சிகிறது போல நான் அவர்களைக் கடாடசிப்பென்” இரத்தினங்களில் பல்வேறு வகைகள் இருக்கின்றன: வைரங்கள், மாணிக்கக் கற்கள், நீலமணி கற்கள், மரகதம் மற்றும் பல வகையிலான அழகு வாய்ந்த விலையேறப் பெற்ற கற்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் சுவிசேஷ யுகத்தின் போது தேவன் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கிற தெரிந்தெடுப்புக்குட்பட்டவர்களுக்கு நிகராக இருக்கின்றன. தேவன் ஒரே ஒரு வகையான இரத்தின கற்களை மட்டும் கூட்டிச் சேர்க்கும்படி தன்னை மட்டுப்படுத்தவில்லை. (இந்த இரத்தினங்களைக் கூட்டிச் சேர்ப்பது பற்றி மேலும் அதீகமாக அறிந்து கொள்ள BS 1983, பக்கம் 66 பார்க்கவும்).

தேவனுடைய தீட்டத்தைப் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான தீட்டவரைப்படம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுவிசேஷ யுக தெரிந்தெடுப்பாகிய இந்த இரத்தினங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இந்த யுகத்தின் முடிவில் அவர்கள் “தயாரான்” பின்பு (ஆயிரவருட காரியங்களில் தங்களுக்குரிய இத்தில் நிலை நிறுத்தப்பட்டார்கள்) வேதவாக்கியம் கூறுகிறது; “அப்பொழுது நீங்கள் நீத்மானுக்கும், துண்மார்க்கனுக்கும், தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறவனுக்கும், அவருக்கு ஊழியம் செய்யாதவனுக்கும் இருக்கிற ஏத்தயாசத்தைத் திரும்பவும் (உய்தீதமுதலே) காண்பீர்கள்.” இதன் அர்த்தம் என்ன? இதன் அர்த்தம் தெரிந்தெடுப்புக்குட்படாத

பொதுவான மனுக்குலத்தாரை, செம்மறியாடுகள் மற்றும் வெள்ளாடுகள் என்று (மத. 25:31-46) இரண்டு வகுப்பார்களாகப் பிரிக்கப்படுவதைக் குறிப்பிடுகிறது. இது கிறிஸ்துவின் ஆளுகையின் போது உயிர்த்தெழுதலில் நடக்கும். மரித்தோராகிய சிறியோரும், பெரியோரும் கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்தீற்கு முன்பாக நிற்பார்கள் என்று இது கூறுகிறது. (வெளி. 20:12). KJV மொழிபெயர்ப்பானது “தேவனுக்கு முன்பாக” நிற்பார்கள் என்று கூறுகிறது.. ததோனோஸ் - thronos என்ற கிரேக்க வார்த்தை KJV-ல் “தேவன்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு ‘சிங்காசனம்’ என்று அர்த்தம். வெளி. 20:11-ல் சொல்லப்பட்ட பெரிய வெள்ளை சிங்காசனம் மத. 25:31-46-ல் சொல்லப்பட்ட அதே சிங்காசனம்தான். தலையும் சர்வமுமாகிய கிறிஸ்துவின் மத்தியஸ்தர் ஆடசியின் போது செம்மறியாடுகள் மற்றும் வெள்ளாடுகளுமான நீதிமான்களுக்கும் துன்மார்க்கர்களுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டைப் பகுத்துப் பிரிப்பார். இந்த இரண்டு வகுப்பார்களுக்கும் இடையேயான பிரித்தெடுத்தல் கிறிஸ்துவின் ஆளுகையின் காலம் முழுவதையும் எடுத்துக் கொள்ளும். கிறிஸ்துவின் வலதுபுறமாக நிற்பவர்களாகிய செம்மறியாடு வகுப்பினர், பொதுவான உலக மனுக்குலத்தாரில் உள்ள நீதிமான்களாகவும், அவர்கள் பூமியின் மீது வரும் ராஜ்யத்தில் நித்திய ஜீவனை சுதந்தரித்துக் கொள்பவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இது புறமாக நிற்பவர்கள் வெள்ளாடு வகுப்பினராக, சீர்திருத்தப்பட முடியாத துன்மார்க்கர்களாக ஆயிரம் வருட யுகத்தின் முடிவாகிய, “கொஞ்ச காலத்தில்” இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள். (வெளி. 20:7-9, 11-15; 21:8).

“தேவன் புறஜாதிகளின்று தமது நாமத்திற்காக ஒரு ஜனத்தைத் தெரிந்து கொள்ளும்ய முதல்முதல் அவர்களுக்குக் கடாட்சித் தருளை விதத்தைச் சிமியோன் விவரித்துச் சொன்னாரே. அதற்குத் தீர்க்கதறிசிகளுடைய வாக்கியங்களும் ஒத்திருக்கிறது. எழுதியெல்ல, மற்ற மனுஷரும் என்னுடைய நாமந்தரிக்கப்படும் சகல ஜாதிகளும், கர்த்தரைத் தேடும்யுட்கு நான் தெர்தும் பின்பு திரும்பிவந்து, விழுந்துபோன தாவீதின் கூடாத்தை மறுயடியும் எழுப்பிந்து, அதிலே மறுதாயும் போனவைகளை மறுயடியும் சீர்ப்புந்தி, வைத்துச் சென்வையாக நிறுந்துவேன் என்று கைவளையல்லாம் செய்கிற கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”

அப்போஸ்தலர் 15:14-17.

தேவன் தெரிந்திருக்கிறார்

இந்த இரத்தினங்களாகிய கிறிஸ்தவ போர் வீரர்கள், தேவனால் விதீகளின்றி, தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. இது விசுவாசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் ஆபிரகாமைப் போல உறுதியான விசுவாசத்தைக் கொண்டிருப்பீர்களானால், நீங்கள் சுவிசேஷமாகிய காந்தத்தால் ஈர்க்கப்படக் கூடியவர்களாயிருப்பீர்களானால், நீங்கள் தேவனிடமாகவும், தேவனுக்குரிய காரியங்களிடமாகவும் கிழுத்துக் கொள்ளும் வல்லமையை எதிர்க்காமல், மனப்

பூர்வமாக பாவத்தீற்காக மனம் வருந்தி, இயேசுவை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு, கிறிஸ்துவின் சீலர்களாக ஆவீர்களானால், நீங்கள், உங்களுடைய அழைப்பையும், தெரிந்து கொள்ளுதலையும் நிச்சயப் படுத்துகிற தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவராக ஏற்றுக் கொள்ளப் படுவீர்கள். பெரும்பாலும் ஒவ்வொருவரும் தனக்குள் குறைந்தபடசம் இந்த விசுவாசத்தின் சிறிய வித்தையாவது கொண்டிருக்கிறார்கள்; நீங்கள் தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்படுவது, நீங்கள் அந்த வித்தை வளரவிடுகிறீர்களா அல்லது நெரித்துப் போடுகிறீர்களா என்பதைப் பொறுத்தே அமைகிறது, அறிவும் பார்வையும், மறுக்கப்படுகிற இடத்திலும்கூட இந்த விசுவாசம் தேவன் மற்றும் தேவனுக்குரிய வைகளை நாடித் தேடுகிறது.

ஆகையால் இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் முடிவு காலமாகிய இப்பொழுதும்கூட தேவன் தம்முடைய தெரிந் தெடுப்புக்குப்பட்டவர்களை இனம், பூர்வீக தேசம், சமூக அந்தஸ்து அல்லது சர்வத்தோற்றம் போன்ற சிலவற்றை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் அந்த நபர் பெற்றிருக்கிற விசுவாசம் மற்றும் கிறிஸ்துவின் சாயலான குணங்களின் பிற அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே தேர்ந் தெடுத்து வருகிறார். ரோம. 8:28,29. “அள்ளியும் அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்படவர்களாயித் தேவன்த்தல் அள்பு கூருக்குறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கைதுவாக நடக்கு தென்று அரிந்திருக்கிறாம்: தமிழ்முடைய குமாரன் அநேக சகோதரருக்குள்ளே முதற்போனவராய் இருக்கும் பொருடு... அவர்களைத் தமது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாய் இருப்பதற்கு முன்குற்றிருக்கிறார்” என்று கூறுகிறது. அவருடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருக்க வேண்டுமென்ற அந்த தகுதி இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் மனம் திரும்புதல், விசுவாசம், பிரதிஷ்டை ஆகிய படிகளின் வழியாக வராமலும், கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு ஒப்பாயிரா மலும் அல்லது நீங்கள் மறுஞபமாகாமலும் இருந்தால், தேவன் இப்போது தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒருவராய் நீங்கள் இருக்க முடியாது. இப்போது அவரிடமாக ஈர்பும், நாட்டமும் கொண்டிராதவர்களுக்கும், கிறிஸ்தவர்களாக மாறி கிறிஸ்துவின் சாயலில் வளர்ச்சியடையாத வர்களுக்கும் வேறு ஆசீர்வாதங்கள் அவரிடம் இருக்கின்றன; ஆனால் சுவிசேஷ யுக தெரிந்தெடுப்புக்குட பட்டவர்களாக இருக்கும் ஆயிர வருட யுகத்தீற்கு முந்தீன ஆபிரகாமின் வித்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் வேறுபட்டவர்களாக சம்பந்தப்படாதவர்களாக இருக்கின்றனர்.

கிறிஸ்தவ போர் வீரர்களாக நம்முடைய முதன்மையான கடமை, தேவனுக்கும், கிறிஸ்துவுக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடப்புதானும்; எனவே நம்முடைய அழைப்பையும், தெரிந்து கொள்ளுதலையும் நிச்சயப்படுத்துவதற்கு நாம் முதலாவதாக சிந்திக்க வேண்டியது, உகைத்தாருடைய அபிப்பிராயங்களையல்ல. தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதையும், கிறிஸ்துவைப் பிரியப்படுத்துவதையும் பற்றியதாகவே இருக்க வேண்டும். 1 கொரி. 10:31-ல்; ஆகையால், “நீங்கள் புத்தாலும், குடித்தாலும் எதைச் செய்தாலும் தேவனுடைய

மக்கைக்கென்று செய்யங்கள்” என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகிறார். நாம் கிறிஸ்துவையும் பிரியப்படுத்து வேண்டும். நாம் தேவனைப் பிரியப்படுத்துகிறவர்களாகவும், கிறிஸ்துவைப் பிரியப்படுத்துகிறவர்களாகவும் இருப்போமானால், நாம் நிச்சயமாகவே நம்முடைய அழைப்பையும், தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்துகிறவர்களாயிருக்கிறாம். இயேசுவின் நாளில் சிலர் அவரைப் பற்றியும், ராஜ்யத்தைக் குறித்த அவருடைய செய்தியையும் சொன்ன போது, அவர்கள், நாசரேத்திலிருந்து யாதொரு நன்மை உண்டாகக் கூடுமா? என்று ஏனாத்துடன் கேட்டார்கள். அவர் எருசலேமுக்கு அருகே, தாவீதின் நகரமாகிய பெதலகேமில் அல்லாமல், நாசரேத்தில் பிறந்ததாக நினைத்துக் கொண்டார்கள். யோவான் 7:48-ம் வசனத் தீவும் இது போன்ற கேள்வி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சிலர், “இந்கார்கள்லாவது, பரிசீலனாவது யாதாமொருவர் அவனை விசுவாசத்திதழ்டா?” என்று கேட்டார்கள். வேதாகம உபதேசங்களில் சிலவற்றை, அதாவது, இழந்து போனதைத் திரும்பக் கொடுத்தல் போன்றவற்றை நாம் இக்காலத்தில் உள்ள பெரிய மத போதகர்களிடம் கொண்டு செல்வோ மானால், அவர்கள், இல்லை, நாங்கள் இதனை நம்புவதில்லை என்று கூறுவார்கள்.

தேவன் ஆயிர வருடத்துக்கு முந்தீன ஆபிரகாமின் வித்தை இன்னும் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இது எவ்வளவு காலத்துக்குஇன்னும் நீண்டு போகும், அல்லது நமது தனிப்பட்ட பிரச்சாரத்தீற்கு குறித்த காலம் எவ்வளவு காலத்துக்கு நீண்டு போகும் என்பது நமக்குத் தெரியாது, அதற்கிடையில், நாம் நம்மால் முந்தீன அளவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். நம்முடைய அழைப்பையும், தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்த முயற்சிப்பதுடன், மற்ற அநேகரும் தேவனுடைய தெரிந்தெடுப்புக்கு பெயர் பரிந்துரைக்கப்படவும், தேர்ந்தெடுக்கப்படவும், மனந்திரும்புதல், விசுவாசித்தல் மற்றும் பிரதிஷ்டை செய்தல் அதைக் காத்துக் கொள்ளுதல் போன்ற படிகள் மூலமாக வருவதற்கும், தேவன் நமக்கு கொடுத்திருக்கிற நல்ல வேதாகம சத்திய செய்தியினால் அவர்கள் பிரகாசிபித்தலை பெறும்படியாகவும் மற்றவர்களுக்கு நாம் உதவி செய்ய வேண்டும்.

பூமியில் புதிய நீர்வாக முறை ஆயத்தப்படுத்தப்படும் (2 பேது. 3:13). கிறிஸ்துவின் அந்த 1000 வருட ஆளுகையில் பூமியில் நடைபெறவிருக்கும் மகாபெரிய மனந்திரும்புதலின் வேலைக்காக அவருடைய கருவிகளான - எல்லா உயர் அதீகாரிகளையும், உதவி அதீகாரிகளையும் தேவன் முன் கூட்டியே ஆயத்தப்படுத்துவார். நாம் நம்முடைய அழைப்பையும், தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு, அந்த ஊழியத்துக்கு ஆயத்தமாக இருப்போ மானால், நாம் ஆவியின் பல்வேறு கனிகளையும் சேர்த்துக் கொள்வதுடன், அவைகள் நம்மில் அபரிமிதமாகப் பெருகச் செய்ய வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கான சிறந்த வழிகளில் ஒன்று, யேகோவா தேவன், நம்மிடம் நம்பி ஒப்படைத்திருக்கிற அந்த மகத்தான் ராஜ்யத்தின் செய்தியை பிரத்தியேகமாக அவர்களுக்கு அறிவிப்பது உட்பட தன்னலமற்ற அன்பை

மற்றவர்களுக்கு காட்டுவதாகும். மேலும் தேவனுடைய ராஜ்யம் பூமியின் மீது ஸ்தாபிக்கப்படுவது தொலை தூரத்தில் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிற காலங்களின் அடையாளங்களின் நாட்களில் நாம் வாழ்ந்து வருகிறோம். அமெரிக்காவில் அரசியல் கட்சி ஒன்று, அதிகாரத்திலிருக்கிற மற்றொரு கட்சியை வெளியேற்றிட வெற்றி வாய்ப்பை எதிர்பார்த்த போது அல்லது வெளியேற்றிய போது, “மகிழ்ச்சியான நாட்கள் இங்கே மீண்டும் வந்திருக்கின்றன” என்று அவர்கள் பாட விரும்பினார்கள்; ஏனெனில் அவர்கள் மிகவும் செழிப்பான காலம் வரும் என்று நம்பினார்கள். ஆனால் நாம் மிகப்பெரிய “மகிழ்ச்சியின் நாட்கள்” வருவது பற்றி உணர்ந்தவர்களாக பாடுகிறோம். நம்முடைய துதி

பாடல்களில் ஒன்று நம்முடைய சோதனைகள் முடிவடைந்து விட்டதைப் பற்றிப் பேசுகிற, “ஓ, சந்தோஷமான நானைப் போற்றுவோமே!” என்று கூறுகிறது. மேலும் இது சமாதானம் தன்னுடைய செங்கோலை உயரமாக அசைக்கிறதும், ஏதேன் ஒரு கல்லறையில்லாமல் பூத்துக் குவுங்குகிற காலத்தை விவரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. நாம் இழந்து போனதைத் தீரும்பக் கொடுத்தவின் அந்த மகிழ்ச்சியான நாட்களுக்காக எதிர்பார்த்து காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கர்த்தர் இந்த அற்புதமான எதிர்பார்ப்படுன் நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறார்! கிறிஸ்துவின் போர்வீரர்களாக, நம்முடைய அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கும் படி நாம் ஜாக்கிரதையாயிருந்தபோமாக!

கத்தோலிக்கர், போராபேவர், வெற்றிப்பெறுதல்

Catholic, Militant, Triumphant

கத்தோலிக் என்பது பொதுவாக சபை முழுவதையும் உள்ளடக்கி பிருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. “யரலாகத்தில் பெரருத்திருக்கிற முதற்பெறானவர்களின் சர்வசங்கமாக்கய சபையைத்” தவிர வேறொந்த சபைக்கும் இப்பெயரை முறையாகப் பயன்படுத்த முடியாது. (பி. 12:23). பேப்பிஸ், மத்தோஸ்ஸ், பிரஸ்பிட்டேரியன், இத்தரன் ஆசியவை ‘கத்தோலிக்’ அல்ல; ஆனால் அவை பேர்ச்சபை பிரிவுகளின் பெயர்கள் என்பது வேதாகம மாணாக்கர்களின் சமீப கால சிந்தனையாகும். அதுபோல, இங்கிலாந்து சபை, ஜெர்மானிய சபை கிரேக்க சபை, ரோமாச் சபை முதலியவைக் கத்தோலிக் என்று முறைப்படியான சொல்லால் குறிப்பிட்டாத பேர்ச்சபை பிரிவுகளின் பெயர்களாகவே இருக்கின்றன.

போராடும் சபை (church militant) என்னும் பதமானது போரில் ஈடுபட்டுள்ள சபை என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. இது சபை மாம் சத்துக்கேற்ற ஆயுதங்களோடு தேசங்களுக்கு எதிராகவும் அல்லது தேசங்கள் மூலம் மாறுபட்ட மதக் கருத்துள்ளவர்களுக்கு எதிராகவும் போர் நடவடிக்கை மேற்கொண்டபோது கொண்டிருந்த தவறான கருத்தாகும். அவள் இதுபோன்ற போர் செய்ய உத்தரவு பெறவில்லை. “அவர்களுடைய ராஜ்ஞாக்களை சங்கிள்களாலும், அவர்களுடைய மென்மக்களை இருப்பு வீலங்குகளாலும் கடவும், எழுப்பிட நியாயத்தீர்ப்பை அவர்கள் பொல் செலுத்தவும்... இந்த களம் அவர்களுடைய பரசுத்தவாளிகள் யாவருக்கும் உண்டாகும்” என்பது முடிவில் அவர்களுடையாயிருக்கும். கிறிஸ்துவுடன் சீங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கவும். தேசங்களின்மேல் அரசாட்சியை செயல்படுத்தவும், அவர்களை குயவனின் மண்பாண்டங்களைபோல நொறுக்கவும் மகிழ்ச்சியைப்படுத்தப்படும்போது முடிவாக இது அவர்களுடையதா யிருக்கும். (வெளி. 2:27) ஆனால் இவையெல்லாம் அவர்களுடைய பரலோக சுதந்தரமாகிய மகிழ்ச்சி, கனம், மற்றும் அழியாமையை

முதலாம் உயிர்த்துமுதலில் அடைந்த பின்பே நடைபெறும்.

“யீவாசத்தின் நல்ல போராடுத்தை போராடுவதே” சபையின் தற்போதைய போர் புரிதலாகும். இது சபையில் பிரதிஷ்டை செய்தவர்கள் தங்களுடைய நிலைப்பாட்டில் உறுதியோடு நின்று தங்களுடைய போராடங்களை இரட்சிப்பின் அதிபதியின் துணையோடும் அவர்களுடைய வார்த்தையின் உதவியோடும் தனித்து போராடுவதாகும். சகோதரர்கள் மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தில் ஒருவரையொருவர் கட்டியமுப்ப ஒருவருக்கொருவர் பெரிதும் உதவி செய்யலாம். மரணப்பிரயந்தம் உண்மையுள்ளவர்கள் ஜீவ கிரீட்தையும் அவர்களுடைய மீட்பாளின் ராஜ்யத்தில் அவரோடுகூட ஒரு பங்கையும் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

வெற்றி பெற்ற சபை மனிதர்களுடைய கண்களுக்கு புலப்படா தகாயிருக்கும். ஏனென்றால் அவர்கள் முதலாம் உயிர்த்துமதலில் மறுஞபாக்கப்பட்டு ஆழிக்குரிய நிலையில் பூரணப்படுத்தப் பட்டவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அப்போஸ்தலர் பவல் அறிவித்தது போல, “நாம் எல்லாரும் மறுஞயமாக்கப்படுவோம், ஏனொலி, மாங்கும் கூற்றமும் தேவனுடைய ராஜ்ஞாக்களைச் சுதந்திரிக்க மாடாது.” அது பூமிக்குரிய பிரதிநிதிகளாகிய முற்கால பாத்திரவான்களாகிய ஆபிரகாம், சசாக்கு மற்றும் மாக்கோபு மற்றும் எல்லா தீர்க்கதுரிகி களாலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

கண்ணவன்னான் அந்தீப்பு

தேதி: மே 28, 29

இடம்: நாசரைத் – எழுவரைமுக்கு, LHMM Hall.

Visit us at : www.biblestandardindia.com

For English Magazines, Volumes & Translated Tracts, Booklets & Tamil Magazines Contact:

Laymen's Home Missionary Movement
Bro. V. Vincent Jeyakumar
[Representative of India]

#4/81, Eluvaramukki Main Road, Eluvaramukki Post, Near Thoppur,

Nazareth - 628 617, Thoothukudi District, Tamil Nadu, India.

E-mail ID : vincentlhmm@gmail.com; Cell : 98949 26629

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY